

DANMARKS GEOLOGISKE UNDERSØGELSE.

III. Række. Nr. 18.

Mergelen i Djursland

af

V. Milthers.

Med 2 Kort.

Kjøbenhavn.

I Kommission hos C. A. Reitzel.

Trykt hos Nielsen & Lydiche (Axel Simmelkjaer).

1919.

Pris: 75 Øre.

DANMARKS GEOLOGISKE UNDERSØGELSE.

III. Række. Nr. 18.

Mergelen i Djursland

at

V. Milthers.

Med 2 Kort.

Kjøbenhavn.

I Kommission hos C. A. Reitzel.

Trykt hos Nielsen & Lydiche (Axel Simmelkiær).

1919.

INDHOLD

	Side.
Indledning.....	3
Aflejringer fra Kridttiden	4
Aflejringer fra Tertiærtiden.....	6
(Paleocæn Mergel. — Eocæne Lerlag.)	
Aflejringer fra Istiden	8
(Morænemergel. — Diluvialmergelen. — Mergelens Kalkholdighed. — Istids- lagenes Aflejringsforhold)	
Aflejringer yngre end Istiden.....	13
(Søkalk. — Mosekalk. — Kildekalk.)	
Mergelforekomsterne ordnede sognevis.....	15
Fjellerup	15
Glæsborg	15
Hemmed	15
Gjerrild	19
Ørum	19
Ginnerup	19
Kastbjerg	20
Veggerslev	20
Voldby	20
Hammelev	21
Grenaa Landsogn	
(Gammelsogn)	21
Grenaa Byjorder	21
Enslev Sogn	21
Vejlby	21
Aalsø	22
Homaa	22
Lyngby	22
Albøge	23
Tøstrup	23
Nimtofte	23
Koed.....	24
Marie Magdalene	24
Skarresø.....	24
Ebdrup	24
Kolind	24
Nødager	24
Tirstrup	25
Rosmos	25
Hyllested	26
Fuglslev.....	26
Draaby.....	26
Æbeltoft	27
Mørke.....	28
Thorsager	28
Bregnet	30
Feldballe	32
Egens	32
Rolsø	32
Agri	33
Knebel	34
Tved.....	34
Vistoft	37
Helgenæs	38
Muligheder for Udnyttelse af Mergelen	40

Indledning.

DE Undersøgelser af Forekomster af Mergel og Kalk, som der her skal redegøres for, paabegyndtes i Efteraaret 1914 og udførtes i Sommerne 1915—17 af Ingeniør H. ALBRECHTSEN og Boremester J. C. KALLESTRUP. Undersøgelserne blev foretaget efter Henvendelse fra Det danske Hedeselskab paa Anmodning af Djurslands samvirkende Landboforeninger: Grenaa Landboforening, Æbeltoft Landboforening, Kolind Landboforening og Kaløvig-Knebel Landboforening.

Djursland rummer landskabelig set store Modsætninger. Bakkedrag, saa fremtrædende som noget Sted i Danmark, skifter med udstrakte Flader og Dalstrøg; frugtbare Lerjorder ligger Side om Side med Sandmarker af yderlig mager Beskaffenhed. Selve Landsdelen strækker sig som en anelig Halvø langt ud Øst for det øvrige Jylland, men er selv delt fra Øst til Vest af den dybt indskaarne, fordums Fjord, Kolindsund, der i Stenalderen har strakt sig endnu længere ind end til Kolind, nemlig til Korup Sø Øst for Rønde.

Halvøens Kystform giver med sin forskelligartede Udformning ogsaa sit Bidrag til Belysning af de Modsætninger, Landskabet rummer. Mod Syd en stærkt tunget og fliget Kyst med lange, uregelmæssige Halvøer og bugtede Indskæringer, der ligger omkransede af lange Perlerader af høje Bakker. Kystformen og de vældige Bakkekæder er her nøje knyttede sammen paa en saadan Maade, at de med hinanden giver et samlet Udtryk for, hvorledes Landskabet her ved Slutningen af Istiden formedes af Indlandsisen, idet denne skød sig frem fra Syd og ved sin Rand afsatte Bakkerækkerne, saa at disse nu som guirlandeformige Afstøbninger viser os de successive Israndes buede Form.

Den Kyst, der vender mod Øst, har en ganske anden Karakter. Den fremtræder som retlinjede eller svagt buede Linjestykker, der er sammenknyttede ved fremspringende Knæk. Her viser Kystformen,

at den er frembragt ved Angrebet og Indvirkningen af Havet. De fremspringende Næs med høje Skrænter staar her som Bolværk mod Havet; det Materiale, dette i Tidens Løb har brudt løs, er ved Forskydning langs Kysten atter aflejret som Flader af Grus og Sand. Tidligere Indbugtninger og Vige er derved bleven udfyldt, Kystlinjen er bleven rettet mere og mere ud, en Udvikling, der kun hæmmes af den Modstand, som øves af haarde og modstandsdygtige Lag af Kalk, Sten og Mergel i Kystklinterne.

Djurslands Nordkyst viser en videre fremskreden Udjævning. Her bestaar Aflejringerne langs Kysten overvejende af saadanne, der er afsat af Havet selv. Kystlinjen har derved faaet et Forløb, der næsten svarer til det, vi kender fra Jyllands Vestkyst, hvor det er den ved Strøm og Bølgeslag frembragte Materialvandring, der har givet Kysten sin Form, idet de Klinter og fremspringende Næs, hvorfra Materialet hentedes, er rykket tilbage til at ligge i Flugt med den øvrige Kystlinje.

Ligesom saaledes baade Landskabsformerne og Kystformerne viser store Forskelligheder, er dette ogsaa Tilfældet med de optrædende Jordlag og disses Alder og Oprindelse. Der forekommer Kalklag fra Kridttiden og Mergelaflejringer og Lerlag fra Tertiærtiden; den store Hovedmængde af Jordlagene stammer dog fra Istiden; og endelig findes der fra den efterfølgende Tid en Mængde spredte Aflejringer, opstaaede i Søer, Moser og Aadale, i fordums Fjorde og Havbugter, Kystaflejringer samt endelig Flyvesand og Klitter.

Forinden de detaillerede Resultater af Mergelundersøgelserne meddeles, skal der da gives en almindelig Fremstilling af Djurslands geologiske Beskaffenhed med Oversigt over Mergelaflejringerens Forhold dertil. Dette kan saa meget desto bedre gøres, som der for denne Landsdels Vedkommende foreligger forskellige specielle Undersøgelser:

VICTOR MADSEN: Kortbladet Samsø. D. G. U. I R. Nr. 5. 1897.

KARL A. GRÖNWALL og POUL HARDER: Paleocæn ved Rugaard i Jylland og dets Fauna. D. G. U. II R. Nr. 18. 1907.

POUL HARDER: En østjydsk Israndslinje og dens Indflydelse paa Vandløbene. Med et Atlas. D. G. U. II R. Nr. 19. 1908.

O. B. BØGGILD: Den vulkanske Aske i Moleret samt en Oversigt over Danmarks ældre Tertiærbjærgarter. D. G. U. II R. Nr. 33. 1918.

Aflejringer fra Kridttiden.

Paa Strækningen fra Grenaa Havn til Gjerrild Bugt dannes Kysten næsten helt og holdent af Kalkklinter: Bredstrup Klint, Sangstrup Klint, Karlby Klint. Paa en Del Steder, hvor Havets Angreb

er ophørt, er Klinterne tilgroede, og der ligger Strandvolde foran den. Kalken bestaar af skiftevis blødere og haardere Lag, af Limsten og Saltholmskalk. Paa nogle Steder er Kalklagene dækket af tykke Morænelag fra Istiden; paa andre Steder naar Kalken næsten op til Klintens Top uden noget overliggende Jorddække.

Samme Forhold som i disse Klinter finder man i et stort Omraade af Landet indenfor. Her naar Kalklag ogsaa mange Steder, helt op til Overfladen, eller man træffer dem ved Gravning af Brønde. Det medfølgende Kort viser nogle af de Steder, hvor Kalken træder nær til Overfladen og er bleven paatruffet ved de stedfundne Undersøgelser. Der findes adskillig flere i det Omraade, der ligger Øst for Dalstrøget Kirial-Gjerrild Bugt. Ligeledes træder Kalken frem til Overfladen Vest for denne Dal og Syd for Kolindsund.

Videre mod Vest i den nordlige Del af Djursland kan man regne med, at det er tilsvarende Kalklag, der udgør Underlaget for Istidens Aflejringer, men Kalkens Overflade synker i vestlig Retning. Medens den i Laen ved Glæsborg kun ligger ca. 6 m under Havfladen, ligger den ved Vedø Nord for Kolind ca. 38 m under Havfladen, ved Løvenholm Nordøst for Avning ca. 27 m under Havfladen og ved Allingaa bro ca. 31 m under Havfladen. Længere vestpaa kommer Kalken atter frem nær ved Overfladen i Skader og Lime Sogne 10 km Vest og Nordvest for Mørke.

Det kan formodes, at det er Kalk, som i hele den nordlige Del af Djursland udgør det direkte Underlag for Istidens Aflejringer. I den sydlige Del af Djursland overlejres Kalken derimod af tertiære Mergel- og Lerlag, men hvor Grænsen gaar for disse Lags Udbredelse mod Nord, er ikke bestemt afgjort. Indtil videre kan den bedst drages som en Vest-østlig Linje noget Syd for Jærnbanen Mørke—Kolind Trustrup.

Paa flere af de Steder, hvor Kalken naar nær til Overfladen, kan den direkte udnyttes og gøres til Genstand for Brydning, dels til Brænding og dels til Gødningskalk. Til Brænding har Kalken i Klinterne Nord for Grenaa været benyttet før Midten af det 18. Aarhundrede og i endnu højere Grad i Slutningen af det 19. Aarhundrede. Nu er denne Brydning næsten helt og holdent ophørt. Til Brænding benyttes derimod i stor Udstrækning de Rullesten af Saltholmskalk, der findes ophobede i det østlige Djursland, og som under Istiden er opstaaet ved Indlandsisens Nedbrydning af faststaaende Kalklag i Kattegat (Forekomsten af disse Rullestensaflejringer staar derfor ogsaa i nøje Sammenhæng med Udstrækningen af Kalken som direkte Underlag for Indlandsisen). Til Brug som Gødningskalk egner de blødere og løsere Partier af Kalklagene sig godt. Saadanne Lag findes

flere Steder baade i selve Klinterne (bl. a. ogsaa i Affaldsdyngerne ved gamle Brud) og inde i Landet.

Indirekte har Kalken en stor Betydning, hvor den, saaledes som det er nævnt, har været det Underlag, som Indlandsisen i sin Tid har bevæget sig hen over paa sin Vej fra Skandinavien ud over Kattegat og Jylland. Isdækket har pløjet Dele af dette Underlag op og har afsat det igen, sammenblandet med andet medslæbt Materiale. Paa denne Maade er den kalkholdige Morænemergel opstaaet, idet den derefter er udfældet som direkte Rest ved Indlandsisens Bortsmeltning. Isens Morænemateriale kan ogsaa være bleven sorteret efter Kornstørrelse af det ved Smeltningen opstaaede Vand, og de kalkstensrige Gruslag kan derved være afsatte som de groveste Lag af det udslemmede Materiale. Den kalkrige Morænemergel staar derfor i et nøje Afhængighedsforhold til den underliggende Kalkundergrund. Det samme er Tilfældet med de store Ophobninger af Kalkrullesten, der findes paa saa talrige Steder i det østlige Djursland.

Aflejringer fra Tertiærtiden.

I et stort Omraade, der strækker sig fra det nordvestlige Sjælland over Samsø til Djursland, ligger Kridttidens Kalklag dækkede af Mergel- og Leraflejringer, der stammer fra Tertiærperiodens to ældste Afsnit: Paleocæn og Eocæn. Lag af denne Art kendes fra Helgenæs og flere Steder i det sydlige Djursland. Ved Hjælp af Boringer har man faaet Oplysninger om disse Lag i Nordvestsjælland og paa Samsø, og man har nogenlunde Rede paa, i hvilke Dybder de faststaaende Lag her findes. For Djurslands Vedkommende er det noget usikkert, om Lagene paa noget af de kendte Findesteder er egentlig faststaaende, d. v. s. ligger uforstyrret paa det oprindelige Aflejringssted, eller om de paa en eller anden Maade er undergaaet en Omlejring eller Omflytning. De Jordlag, der her er Tale om, er dels paleocæn Mergel, dels eocæne Lerlag.

Paleocæn Mergel. De ældste af Tertiærformationens Lag er Grønsandskalk, som efterfølges af Mergelaflejringer af blødere og mere finkornet Beskaffenhed. Disse Lag gaar under Navn af Kerteminde-mergel (efter deres Forekomst i en høj Kystskrænt Sydøst for Kerteminde). Saadanne Mergellag er fundet paa flere Steder i Djursland. De vigtigste Steder er: Sønderskov ved Rugaard, Jærnhatten og Markerne Syd for Holme. Disse tre Steder ligger alle ved Kysten Syd for Rugaard. Inde i Landet er det mest omfattende Findested, der kendes, Korup, Øst for Rønde. Desuden er der fundet Smaapartier paa adskillige Steder paa Strækningen Feldballe—Mols Bjerger—Helgenæs.

Overalt er det finkornede, lyst graalige Lag, hvori der findes

hærdnede Partier, som løsner sig i skærvestore Stykker og hvori der forekommer Forsteninger og Aftryk af Molluskskaller. Ved alle de angivne Steder forekommer Mergelen i Bakker og Skrænter. Hvis de fundne Partier virkelig staar i fast Forbindelse med de faststaaende Lag, maa de betegne opragende Rester, som Indlandsisen har levnet, medens de mellemliggende Partier af Mergelen er gravet bort til større Dybde. Imidlertid ligger Lagene ikke horizontalt; i Klinten ved Rugaard hælder de saaledes 30° ; i Jærnhatten og ved Korup hælder Lagene maaske mindre.

Da Lagene indeholder en stor Mængde kulsur Kalk, og da Mergelen i sin Beskaffenhed ganske synes at svare til fin stenfri Diluvialmergel, og da den endelig paa de nævnte Steder er til Stede i ret anseelige Mængder, har den i høj Grad Krav paa Interesse i sin Egenskab af Mergel. Paa de tre Steder: Rugaard, Holme og Korup er den tidligere benyttet som saadan.

Eocæne Lerlag. Fra det Afsnit af Tertiærperioden, det eocæne, som fulgte efter det paleocæne, kendes en Del forskelligartede, men alle kalkfri Lerlag, hvortil hører det bekendte Moler og Plastisk Ler. Lag af denne Art forekommer paa mange Steder langs Vestkysten af Helgenæs.

De tertiære Dannelser her er stærkt farvede, kalkfri Lerlag af rød, grøn, hvidblaa, brun eller sort Farve. De røde og grønne har samme Habitus som det Plastiske Ler ved Lillebælt, de hvidblaa minder i Udseende om Molerets lerede Varieteter, og de brune og sorte ligner Glimmerler (Victor Madsen: Kortbladet Samsø). Paa nogle Steder ligger Lagene vandret, andre Steder hælder de, men om det paa noget af Stederne er de egentlig faststaaende Lag, der ses, er ikke aldeles afgjort. Selv om dette ikke er Tilfældet, er der imidlertid næppe Tvivl om, at det er samme Art eller nærstaaende Jordlag, som udgør eller har udgjort Istidslagenes Underlag i den sydlige Del af Djursland.

Der er dog Ting, der tyder paa, at ogsaa de endnu ældre Lag af graa Kertemindemergel, har naaet saa nær op mod den datidige Overflade, at de er bleven bearbejdet af Indlandsisen. Dette tilkendegives af, at der adskillige Steder træffes Flager af den paleocæne Mergel oppe i de øverste Jordlag. Isen har da muligvis skaaret sig ned igennem de eocæne Lerlag og er ved sine sidste Fremstød fra Syd op imod Mols Bjerge trængt saa dybt ned i Underlaget, at den har kunnet skrabbe Dele med af den kalkholdige, paleocæne Mergel under de kalkfri, eocæne Lerlag. Dette kunde ogsaa forklare, at Moræne-mergelen i Egnen mellem Kalø Vig og Æbeltoft Vig er meget uens med Hensyn til Kalkindhold, og at den mange Steder er mere kalkrig end rimeligt var, om det alene var kalkfri Jordlag, Indlandsisen havde passeret, da den nærmede sig Aflejringsstedet.

Aflejringer fra Istiden.

Saaledes som det fremgaar af de foregaaende Afsnit, forekommer der i Djursland baade fra Kridttiden og fra Tertiærtiden Aflejringer, som kan benyttes til Kalkning og Mergling af Jorderne. Disse Aflejringer har her saa meget større Interesse, som det muligvis er Findesteder for den paleocæne Mergel, der maa tyes hen til, for saa vidt der skal iværksættes samlet Mergling i stor Stil.

De Mergellag, der forekommer almindeligt og har den største Udbredelse, er imidlertid afsat under Istiden. Der er her Tale om to Former af Mergel, Morænemergel og Diluvialmergel, som, hvor de optræder typisk udviklede, er opstaaet under væsensforskellige Forhold. For at give Forstaaelse af, hvad der særlig karakteriserer de to Slags Mergel, skal der her kortelig redegøres for, hvorledes de og de dermed sammenhørende Jordlag er opstaaet.

De Jordlag, som Ismasserne i Istiden var passeret hen over, da de fra Skandinavien bredte sig ud over Djursland, har blandt andet været af den Art: Kalk, Mergel og Lerlag, som er beskrevet i det foregaaende og som findes i selve Omraadet eller i nærliggende Dele af Kattegat. — Istiden kan deles i forskellige Afsnit, forskellige Nedisninger med mellemliggende Interglaciale tider. De Retninger, i hvilke Isen i hver enkelt Nedisning er naaet frem til og har overskredet Djurslands Omraade, kan der ikke siges noget afgørende om. Den kan være kommen fra Nord, Øst, Syd og mellemliggende Retninger. Hvorledes Forholdet i den Henseende har været i Istidens ældre Afsnit, har mindre Betydning i den Forbindelse, her er Tale om. De Istidsmergellag, som vi nu træffer i Djurslands øvre Jordlag, maa nemlig anses for overvejende at stamme fra den sidste Nedisning, og om dennes Isbevægelsesretninger giver Terrænforholdene og Jordlagenes Beskaffenhed i Djursland god Besked (Poul Harder: En østjydsk Israndslinje).

Morænemergel bestaar af det Materiale, som bundfældedes, dengang Indlandsisen smeltede bort. Den udgøres af en sammenæltet, ikke lagdelt Masse af grovere og finere Bestanddele, lige fra store Sten til det fineste Ler- og Kalkslam. Det er det Materiale, som fandtes i Ismasserne, og som Isen havde optaget fra det Underlag, den havde passeret paa sin Vej fra Udgangsstedet i Skandinavien til Aflejringsstedet. Dette Underlag har derfor i højeste Grad været bestemmende for, hvorledes Sammensætningen af Isens Morænemateriale er bleven. Har Isen ikke passeret nogen kalkholdig Undergrund, har Morænen ikke kunnet faa noget Kalkindhold. Har Indlandsisen derimod paa et langt Stykke af sin Vej passeret en Undergrund af Kridt

eller Kalk, eller hvis den paa anden Maade har haft Lejlighed til at optage Kalk i sit Morænemateriale, er det Jordlag, der bundfældedes ved Isdækkets Bortsmeltning, blevet en mere eller mindre kalkholdig Morænemergel. Paa samme Maade staar Morænelagets øvrige Bestanddele i Forhold til, hvad Isen har haft Lejlighed til at optage i sig, og som ved den Sønderdeling, det er bleven Genstand for under Transporten, har gjort Mergelen mere stenet, mere sandet eller mere leret.

Diluvialmergelen er i Modsætning til Morænemergelen ensartet med Hensyn til Kornstørrelsen. Dette er Tilfældet, hvad enten det er den stenfri Lermegel, den egentlige Diluvialmergel, eller det er dennes sandede Former, der danner jævne Overgange til kalkfrit Diluvialsand. Denne Ensartethed i Kornstørrelse viser, at disse Mergelarter er opstaaet under Indvirkning af Vand. Strømme af Smeltevand fra Isen har paa deres Vej igennem Isdækket opslæmmet dettes Moræneindhold, har sorteret og atter afsat det, men adskilt efter Kornstørrelse, som Sten, Grus, Sand og kalkholdigt Ler. Det kalkholdige Slam af Ler eller fint Sand afsattes i Sænkninger eller Fordybninger, hvor Vandets Bevægelse blev tilstrækkelig ringe, og det findes nu i Form af stenfri Lermegel eller stenfri Sandmergel. Bundfældningen af det opslæmmede Materiale har fundet Sted enten efter, at Smeltevandet var naaet ud uden for Isranden, eller ogsaa i Søer paa selve Isdækkets Overflade eller i Søer, hvis Bredder helt eller delvis har bestaaet af Is.

Hvor en saadan stenfri Mergel ligger i regelmæssige, horizontale Lag, kan man antage, at Lagene ligger i den Stilling, hvori de blev afsat. Man finder imidlertid ogsaa stenfri Mergel med forskudte eller sammenkrøllede Lag eller endog saaledes knust og brokket, at al Lagdeling er forsvundet. Saadanne Forhold er oftest Vidnesbyrd om, at et senere Isdække ved sin Fremtrængen har forstyrret og omlejret de Lag, som oprindeligt afsattes af Isens Smeltevand med regelmæssig Lagdeling. Hvor Diluvialmergelen har været overskredet af en senere Indlandsis, kan denne desuden have skaaret Dele af Mergelen bort og kan have overdækket den med Sand, Grus eller Morænemergel. Forstyrrelser af samme Art kan ogsaa Isens eget direkte Aflejringsprodukt, Morænemergelen, og alle de øvrige Istidslag have været Genstand for. Man vil saaledes let forstaa, at Istidens Mergelag kan ligge paa meget forskellig Maade mellem de øvrige Jordlag fra Istiden.

Der kan ogsaa findes Mellemlager mellem de to Arter af Mergel, idet Morænemergelen kan indeholde Dele af stenfri Mergel enten som Flager eller større Partier eller saaledes indættet i Morænemergelen, at denne er en »Lokalmoræne« af stenfri Mergel med indæl-

tede Sten. Ogsaa paa anden Vis kan der forekomme Overgange mellem de to Slags Mergel, idet den Sortering af Morænematerialet, som den stenfri Mergel normalt er fremgaaet af, i visse Tilfælde har været meget ufuldstændig, saa at Resultatet er bleven en Mellemform, en lagdelt Morænemergel eller en stenet, lagdelt Diluvialmergel.

Mergelens Kalkholdighed. Den angivne Forskel i de to Mergelarters Tilblivelsesmaade staar i nær Sammenhæng med den Forskel, der meget ofte er i deres Kalkholdighed. Diluvialmergelen er, som nævnt, det finkornede Produkt af en Udslæmnings- og Sorteringsproces, som Isens Morænemateriale er undergaaet. Da dettes Kalkindhold overvejende er til Stede i findelt Form, vil det ved Udslæmningen gaa med over i den finkornede Diluvialmergel, medens Kalksten og mindre Kalkkorn vil aflejres sammen med Gruset og Sandet. Da Kalkmaterialet derved fortrinsvis bliver koncentreret i Slæmningsprodukternes fineste Del, hvilket normalt svarer til Halvdelen af det udslæmmede Materiale, vil Kalkprocenten stige i tilsvarende Gråd. Som Følge heraf vil Diluvialmergel normalt have et større Kalkindhold end Morænemergel. Dette er ogsaa noget, som tydeligt viser sig at være Tilfældet i mange Dele af Jylland, hvad der fremgaar af flere tidligere Mergelberetninger.

I Djursland giver dette Forhold sig ikke saa klart til Kende. Man træffer i de fleste Dele af Halvøen Morænemergel med et meget lavt Kalkindhold; 10—15 pCt. er meget almindeligt. Men i visse Omraader kan der pletvis findes Morænemergel med et betydeligt større Kalkindhold; 40—50 pCt. kulsur Kalk. Og ser man paa Diluvialmergelen, viser den ogsaa megen Forskellighed i Kalkindholdet. Der findes Lag med et Indhold af 50—60 pCt. og derover, men der findes ogsaa Lag med et meget ringe Kalkindhold; det er dog oftest de mere sandede Varieteter, der er de mest kalkfattige. At disse Forhold former sig saa forskelligartet, staar rimeligvis i Forbindelse med, at Indlandsisen er kommen til Djursland fra forskellige Sider, og at Undergrunden i Djursland selv og i det omgivende Havomraade er meget forskellig i Hensende til Kalkindhold.

Saaledes som det tidligere er nævnt, er det Kalkundergrund, der findes i den nordlige Halvdel af Djursland og i Kattegat baade mod Øst og mod Nord. Morænelag, som har modtaget Tilskud i Kalkindhold fra disse Omraaders Kalkundergrund, kan man vente at finde i Egnen Nord for Grenaa, hvor — som før nævnt — Kalkundergrunden paa flere Steder naar nær op til Overfladen. — I den sydligste Del af Djursland og paa Havbunden Syd derfor er det derimod Lerlag, kalkholdige eller kalkfri, som Isen er passeret hen over. Det er naturligt, at de Morænelag, som er hidført fra denne Side, kan have faaet et ringe Indhold af Kalk eller er stærkt varierende i Kalk-

indhold. At Morænemergelen her pletvis er meget kalkrig, skyldes rimeligvis, at Indlandsisen, der kom sydfra, har faaet fat i Lag af paleocæn Lermerget i det nuværende Havomraade mellem Djursland og Samsø eller i andre nærliggende Dele af Kattegat,

Istidslagenes Aflejningsforhold. I Forbindelse med Omtalen af Mergellagene fra Istiden skal her nærmere gøres Rede for de Forhold, under hvilke Istidslagene i Djursland er afsat.

De ulige Retninger, i hvilke det sidste Isdække er naaet frem til Halvøen, afspejler sig i Landskabets Udformning. Som det blev berørt i Indledningen, giver de Forhold, der har betinget Istidslagenes Aflejring, sig især tydelig til Kende i den sydlige Del af Djursland. De høje, langstrakte, bueformige Bakkedrag, der folder sig omkring Kalø Vig og Æbeltoft Vig, afspejler paa en storslaaet anskuelig Maade den Stilling, som Indlandsisens Rand har haft i et længere Tidsrum. Samtidig med, at Isdækkets Rand laa omtrent paa en og samme Plads uden enten væsentlig at blive presset frem eller smelte tilbage, hobede Isen — som Følge af sin stadige Bevægelse fremad — mere og mere Materiale op og aflejrede det tæt bag ved Isranden, hvor Ismassernes Bevægelse standsede. Da Isdækket smeltede bort, blev det ophobede Materiale liggende som de fremtrædende Bakkedrag, vi nu ser; de viser os saaledes ligesom en Afstøbning af Israndens Form.

De forskellige Stadier i Israndens Beliggenhed i det sydlige og østlige Djursland i denne Stilstandsperiode, er paa det medfølgende Kort (Tavle II) betegnet ved røde Linjer. Omkring de tungede Vige mod Syd træder de skildrede Forhold især tydelig frem. Isen er kommen sydfra og har sendt sine tungede Udløbere frem igennem de nuværende Vige, hvor Isens Bevægelse har været stærk, saa at dens Moræneindhold ikke har kunnet naa at bundfældes, men er ført nær frem til den tungede Isrand.

Disse Forhold afspejler sig ogsaa i Beskaffenheden af de Jordlag, her findes. Selve Bakkerne i de store Bakkedrag omkring Kalø Vig og Æbeltoft Vig bestaar i fremtrædende Grad af Sand og Grus. Det er det Materiale, som er aflejret i nær Tilknytning til Isranden. Her har de Vandmasser, som opstod ved Smeltningen af Isen, spillet en overordentlig stor Rolle for Beskaffenheden af de Jordlag, der afsattes. Ved Vandets Sortering af Materialet er dettes finere Bestanddele ført med Floderne frem foran Isranden. Det grovere er derimod aflejret i umiddelbar Forbindelse med Isen.

Paa den Side af Bakkedragene, som vender ud mod Vigene, er de øvre Jordlag af en mere frugtbar Art. De er her rige paa Moræneler. Under Israndens Stilstand langs Bakkedragene laa disse Kystbælter dækkede af Indlandsisen. Dens Morænemateriale sank her

usorteret til Bunds og kom til at udgøre Landskabets Overflade, den gang den endelige Isbortsmeltning her fandt Sted.

Paa den Side af Bakkedragene, der vendte bort fra Isranden, strømmede der under dennes Stilstandsperiode store Masser af Smeltvand frem. Foruden det fine Slam, som disse Vandmasser førte med videre fremad i opslæmmet Form, medførte de Grus- og Sandmasser og afsatte dem igen paa Bunden af de store Flodlejer, der dannedes foran Isranden.

De senglaciale Floddale af den Art, som er paavist paa Djursland, er vist paa det medfølgende Kort. Med Undtagelse af en enkelt, mindre Dal har de alle samlet sig til en stor, bred Floddal, der havde sit Afløb mod Vest og Nordvest. Jærnbane fra Kolind til Allingaebro følger Floddalens højre Side. Paa Strækningen Thorsager — Feldballe — Rosmos er Smeltevandets flod strømmet langs med Isranden. I det østlige Djursland er Vandet strømmet igennem Dale, vinkelret ud fra Isranden, saa nær som paa Strækningen Kirial — Gjerritd Bugt, hvor Smeltvandets flod strømmet mod Nord langs med Isens Rand.

Det sydlige Djursland tegner sig altsaa saaledes, at der nærmest Vigene findes et Landskab med overvejende Morænelers Undergrund. Paa nogle Steder har dette Landskab en forholdsvis betydelig Bredde; dette er Tilfældet omkring Kaløvig, Knebel Vig og Begtrup Vig. I dette Landskabsbælte findes der en betydelig Mængde Mergel, ikke blot Morænemergel, hvad der er ganske selvfølgeligt, men ogsaa Diluvialmergel. Denne sidste synes dog ikke at være til Stede i store samlede Mængder paa noget enkelt Sted, men den forekommer spredt over næsten hele Omraadet, saaledes som Kortet viser. En betydelig Del af de mere kalkfattige Varieteter er Sandmergel med Overgange til rent Diluvialsand. Rimeligvis er kun en ringe Del af Diluvialmergelen oprindelig opstaaet, hvor den nu ligger, men er af Indlandsisen taget andre Steder fra og paany afsat paa de nuværende Findesteder. Der er stor Variation i Mergelens Kalkholdighed i dette Omraade. Paa mange Steder findes der særdeles god Mergel, saavel Morænemergel som Diluvialmergel. Denne store Variation tillige med de mange Forekomster af Diluvialmergel kan begge formodes at staa i Forbindelse, dels med Israndens lange Stilstandsperiode her og de kombinerede Aflejringsforhold, som derved er fremkommet, dels med de — i Henseende til Kalkholdighed — uensartede Jordlag, som Isen har passeret, inden den naaede frem til Djursland.

De høje og langstrakte, grusede og stenede Bakkedrag indenfor træder især tydelig frem paa Strækningen mellem Knebel og Feldballe, de imponerende Mols Bjerge. Omkring Æbeltoft Vig naar Israndsbakkerne næsten helt ud til Kysten, saa at det førnævnte Morænelersbælte kun er meget smalt eller ganske mangler. I det gru-

sede Bakkeomraade er det kun faa og spredte Mergelforekomster, der findes.

Sandfladerne foran Morænelinjerne træder ret tydelig frem paa Strækningen fra Fuglslev, Nord om Feldballe og videre mod Nord-vest. Her er det ligeledes kun yderst faa Mergelforekomster, der findes. Som Kortet viser, træffes der bl. a. nogle mellem Kolind og Thorsager, hvor Mergelen kommer frem i Skrænter, eller paa Steder hvor det dækkende Sandlag er tyndt.

I det østlige Djursland ligger Israndens Stilstandslinjer ikke saaledes tæt sammenhobede som i det sydlige. Isens Bortsmeltning er her foregaaet saaledes, at Isranden er rykket mere jævnt tilbage uden at efterlade sig fremtrædende Spor i Terrænforholdene. Egentlige Randmoræner kommer ikke til Syne. Bortset fra de senglaciale Floddale bestaar Istidslandskabet her i fremtrædende Grad af Moræneler, og Overgangen til Egnen Vest for Israndslinjen er ganske umærkelig. Hvad Mergelen angaar, er det næsten udelukkende Morænemergel her findes. De Smeltevandsfloder, der udsprang fra denne Isrand, har dels i Egnen mellem Rosmos og Glatved, dels ved Kirial Vest for Grenaa afsat mægtige Lag af Grus og rullet Stenmateriale med en Mængde Blokke af Saltholmskalk, som i udstrakt Grad danner Grundlaget for Kalkbrænding.

Den nordlige Del af Djursland har det sidste Isdække overskredet fra Nordøst. Nogle af de tydeligste Israndes Forløb er vist paa Kortet. I Omraadet nord for Ryomgaard findes særlig smukt udformede, langstrakte Morænevolde. Alle disse Morænelinjer maa tilhøre en noget ældre Aldersklasse end de mod Syd og Øst. Den nordlige Del af Halvøen maa allerede være bleven frigjort fra Isen, forinden de sydlige og østlige Israndslinjer og de dermed sammenhørende Flodsletter og Floddale formedes.

Aflejringer, yngre end Istiden.

I den Tid, der er forløbet fra Bortsmeltningen af Istidens sidste Isdække paa Djursland og indtil nu, er der opstaaet adskillige vigtige Jordlag, deriblandt ogsaa Mergellag.

Det Omrids, Halvøen havde ved Isens Forsvinden, var rimeligvis i store Træk det samme som nu; Vandløbenes Retning, der hidtil havde været bestemt af Israndens Beliggenhed, ændredes snart i Overensstemmelse med Landskabets egne Højdeforhold. Noget Tid efter Isens Forsvinden undergik Omraadet en Hævning, hvorved Kysten blev forskudt et Stykke længere ud end nu. En paafølgende Sænkning i den ældre Stenalder ændrede Kystformen bety-

deligt; der opstod en Mængde mindre Bugter langs med de Kyster, som Havet nu naaede ind til; den lavtliggende Strækning Kolindsund omdannedes til en dybt indskaaren Fjord, der endog strakte sig saa langt som til Korup Sø, 7 km Syd for Kolind. Derefter indtraadte der atter en Hævning, under hvilken Landet efterhaanden fik sin nuværende Form. Fremstaaende Kystpartier nedbrødes ved Havets Angreb, Klinter opstod, Bugter fyldtes ved Aflejring af Strandmateriale, og paa visse Steder dannedes der Flyvesandsstrækninger med Smaaklitter. Inde i Landet opstod der Tørvemoser med Levninger af den Plantevækst, som den gennemløbne Tid havde at opvise.

Samtidig med, at denne Udvikling gik for sig, opstod der paa en Mængde Steder kalkrige Aflejringer i Søer og omkring Kildevæld. Den Del af Nedbøren, der sivede ned igennem Jordlagene, optog Kul syre for Mulddækket og blev derved i Stand til fra de kalkrige Aflejringer, den passerede, at tage en Del kulsur Kalk med i opløst Form. Hvor det kalkholdige Vand senere kom frem som Kildevæld, udfældedes Kalken i Form af Kildekalk af mere eller mindre jordagtig, mere eller mindre hærtnet Beskaffenhed. Kom det kalkholdige Vand frem i Søer, opstod der dyndagtige Aflejringer af Søkalk enten ved direkte Udfældning af Kalken eller ved Planter og Dyr som Mellemlid.

Saadanne Aflejringer af *Søkalk* (Sømergel), *Mosekalk* (Mosemergel) og *Kildekalk* er fundet paa en Mængde Steder i visse Dele af Djursland. Det er særlig i Moser i Morænelandskabet omkring Kalø Vig, at disse kalkrige Aflejringer hyppigt forekommer. Paa enkelte Steder, saasom ved Rønde, er der forholdsvis betydelige Mængder til Stede, men oftest er der kun Tale om Lag til rent lokalt Forbrug.

Af alle disse Aflejringer af Sømergel er der en enkelt, der fortjener en særlig Omtale, nemlig den, der findes i Hemmed Kær Øst for Mejlgaard. Her hviler den hvide til graalige, dyndagtige Ferskvandskalk paa Saltvandsaflejringer og er dækket af Tørvelag. Der har i Stenalderen paa dette Sted været en Bugt, som under den senere Landhævning og Tilsanding langs Kysten er omdannet til en Sø, og som sluttelig ved Tilgroning fra Siderne og ved fortsat Hævning er bleven tørlagt. (Angaaende de nærmere Enkeltheder vedrørende denne Aflejring se Side 15—19).

Mergelforekomsterne ordnede sognevis.

	Mergelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Fjellerup.			
Larsen, Egeballe	D. ¹⁾	0,4—7,0	6,2
	—	7,0—9,0	9,3
	—	0,3—2,0	19,7
Glæsborg.			
Hofjægermester Juel, Mejlgaard	—	1,6—2,8	19,5
	—	2,8—3,9	19,5
Chr. Andersen, Laen	M. ²⁾	1,5—4,3	19,3
	—	Mergelgrav	13,6

En særlig omfattende Undersøgelse er bleven foretaget i Kærene langs Treaa, ved Grænsen mellem Glæsborg og Hemmed Sogne. Der findes her udstrakte Lag af Sømergel, der hviler paa Saltvandsaflejringer, Saltvandsdynd og Sand, og dækkes af Tørv.

Resultaterne af de enkelte Boringer angives her saaledes, at Boringerne omtales efter deres Beliggenhed. Borestedernes Numre er indlagt paa det medfølgende Kort, Plan I.

Nr.	m	Nr.	m
104. Tørv.....	0—0,8	90. Tørv.....	0—0,5
Saltvandsdynd	0,8—2,3	Mergel.....	0,5—0,8
Strandsand		Saltvandsdynd	
103. Tørv.....	0—0,5	91. Strandsand	0—1,0
Sneglemergel.....	0,5—0,6	87. Tørv.....	0—0,9
Saltvandsdynd	0,6—0,8	Mergel.....	0,9—1,0
Strandsand		Saltvandsdynd	
102. Tørv.....	0—0,5	86. Tørv.....	0—1,0
Mergel.....	0,5—0,6	Mergel.....	1,0—1,3
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
101. Tørv.....	0—0,3	85. Tørv.....	0—0,8
Mergel.....	0,3—0,3	Saltvandsdynd	
Strandsand			
88. Tørv.....	0—0,1	84. Tørv.....	0—0,9
Mergel.....	0,1—0,5	Mergel.....	0,9—1,1
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
89. Tørv.....	0—0,3	83. Tørv.....	0—0,5
Mergel.....	0,3—0,6	Mergel.....	0,5—1,1
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	

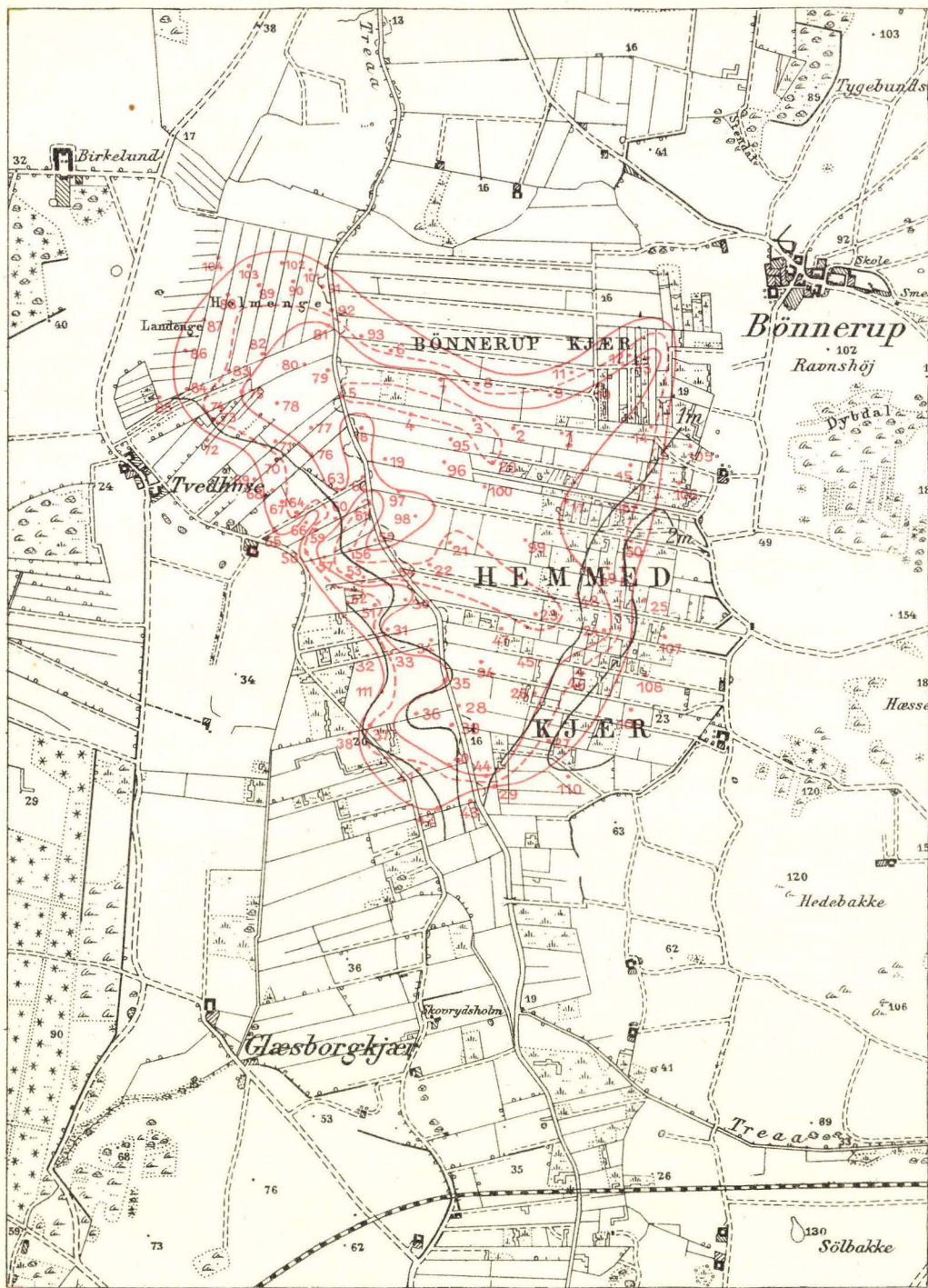
¹⁾ D = Diluvialmergel.

²⁾ M = Morænemergel.

Nr.	m	Nr.	m
82. Tørv.....	0—0,3	73. Tørv.....	0—0,7
Mergel.....	0,3—1,2	Mergel.....	0,7—1,2
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
81. Tørv.....	0—0,5	78. Tørv.....	0—0,5
Mergel.....	0,5—1,5	Mergel.....	0,5—1,7
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
92. Tørv.....	0—0,4	79. Tørv.....	0—0,6
Mergel.....	0,4—0,7	Mergel.....	0,6—2,0
Saltvandsdynd.....	0,7—1,8	Saltvandsdynd	
Sand m. Skaller		5. Tørv.....	0—0,6
93. Tørv.....	0—0,6	Mergel.....	0,6—2,1
Mergel.....	0,6—1,0	Saltvandsdynd	
Saltvandsdynd.....	1,0—2,3	4. Tørv.....	0—0,6
Sand m. Skaller		Mergel.....	0,6—2,1
6. Tørv.....	0—0,3	Saltvandsdynd	
Mergel.....	0,3—0,7	3. Tørv.....	0—0,6
Sand m. Skaller		Mergel.....	0,6—2,1
7. Tørv.....	0—0,7	Saltvandsdynd	
Mergel.....	0,7—1,9	2. Tørv.....	0—0,3
Saltvandsdynd		Mergel.....	0,3—1,6
8. Tørv.....	0—0,3	Saltvandsdynd	
Mergel.....	0,3—0,6	1. Tørv.....	0—0,5
Sand m. Skaller		Mergel.....	0,5—1,8
9. Tørv.....	0—0,2	Saltvandsdynd	
Mergel.....	0,2—1,1	14. Tørv.....	0—0,3
Saltvandsdynd		Mergel.....	0,3—1,0
11. Tørv.....	0—0,1	Saltvandsdynd	
Mergel.....	0,1—0,2	105. Tørv.....	0—1,8
Sand m. Skaller		Sandblandet Tørv	
10. Tørv.....	0—0,2	72. Tørv.....	0—2,3
Mergel.....	0,2—1,3	Sand	
Saltvandsdynd		71. Tørv.....	0—0,9
12. Tørv.....	0—0,3	Mergel.....	0,9—1,8
Mergel.....	0,3—0,9	Saltvandsdynd	
Saltvandsdynd		77. Tørv.....	0—0,5
13. Tørv.....	0—0,8	Mergel.....	0,5—1,8
Kalkblandet Dynd.....	0,8—2,3	Saltvandsdynd	
74. Tørv.....	0—1,0	18. Tørv.....	0—0,9
Mergel.....	1,0—1,5	Mergel.....	0,9—1,3
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
75. Tørv.....	0—0,3	95. Tørv.....	0—0,5
Mergel.....	0,3—1,3	Mergel.....	0,5—1,5
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
80. Tørv.....	0—0,5	69. Tørv.....	0—1,8
Mergel.....	0,5—1,8	Sand m. Skaller	
Saltvandsdynd			

Nr.	m	Nr.	m
70. Tørv	0—1,2	16. Tørv	0—1,3
Mergel	1,2—1,5	Mergel	1,3—1,8
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
76. Tørv	0—0,6	65. Tørv	0—1,2
Mergel	0,6—1,6	Kalkblandet Dynd	1,2—1,3
Saltvandsdynd		Sand	
19. Tørv	0—0,6	66. Tørv	0—2,5
Mergel	0,6—2,0	Sand	
Saltvandsdynd		59. Tørv	0—2,0
96. Tørv	0—0,5	Kalkblandet Dynd	2,0—3,0
Mergel	0,5—1,6	60. Tørv	0—1,2
Saltvandsdynd		Mergel	1,2—2,0
20. Tørv	0—0,5	Saltvandsdynd	
Mergel	0,5—2,0	61. Tørv	0—0,4
Saltvandsdynd		Mergel	0,4—2,1
15. Tørv	0—0,4	Saltvandsdynd	
Mergel	0,4—1,0	98. Tørv	0—0,6
Saltvandsdynd		Mergel	0,6—1,4
106. Tørv	0—0,2	Saltvandsdynd	
Sand	0,2—2,4	58. Tørv	0—2,3
68. Tørv	0—1,2	Mergel	2,3—2,8
Mergel	1,2—1,9	Saltvandsdynd	
Sand		57. Tørv	0—1,4
67. Tørv	0—2,3	Mergel	1,4—2,8
Kalkholdigt Dynd	2,3—2,6	Saltvandsdynd	
64. Tørv	0—1,2	56. Tørv	0—0,8
Mergel	1,2—2,0	Mergel	0,8—2,3
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
63. Tørv	0—0,9	55. Tørv	0—0,7
Mergel	0,9—1,9	Mergel	0,7—1,4
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
62. Tørv	0—1,3	21. Tørv	0—0,6
Mergel	1,3—2,2	Mergel	0,6—2,3
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
97. Tørv	0—0,6	99. Tørv	0—0,3
Mergel	0,6—1,6	Mergel	0,3—1,4
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
100. Tørv	0—0,7	49. Tørv	0—1,3
Mergel	0,7—1,9	Mergel	1,3—2,2
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
17. Tørv	0—0,5	50. Tørv	0—2,8
Mergel	0,5—1,4	Kalkblandet Dynd	
Saltvandsdynd		53. Tørv	0—1,2
		Mergel	1,2—3,3
		Saltvandsdynd	

Nr.	m	Nr.	m
54. Tørv	0—0,4	45. Tørv	0—0,9
Mergel	0,4—2,0	Mergel	0,9—2,0
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
22. Tørv	0—0,9	47. Tørv	0—1,8
Mergel	0,9—2,4	Mergel	1,8—2,2
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
48. Tørv	0—1,0	108. Tørv	0—3,0
Mergel	1,0—2,3	Sand	
Saltvandsdynd		38. Tørv	0—3,0
25. Tørv	0—2,3	37. Tørv	0—1,6
52. Tørv	0—2,0	Mergel	1,6—2,3
Kalkblandet Dynd	2,0—3,3	Saltvandsdynd	
51. Tørv	0—1,9	36. Tørv	0—0,8
Mergel	1,9—2,2	Mergel	0,8—2,2
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
30. Tørv	0—0,6	39. Tørv	0—1,0
Mergel	0,6—1,5	Mergel	1,0—1,9
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
23. Tørv	0—0,6	28. Tørv	0—0,9
Mergel	0,6—2,3	Mergel	0,9—2,1
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
24. Tørv	0—1,2	26. Tørv	0—0,8
Mergel	1,2—2,3	Mergel	0,8—1,9
Saltvandsdynd		Saltvandsdynd	
107. Tørv	0—2,3	109. Tørv	0—2,7
Tørveblandet Mergel		Sand	
32. Tørv	0—3,0	41. Tørv	0—2,0
33. Tørv	0—1,6	Mergel	2,0—2,2
Mergel	1,6—2,2	Saltvandsdynd	
Saltvandsdynd		40. Tørv	0—1,0
31. Tørv	0—0,8	Mergel	1,0—2,0
Mergel	0,8—2,3	Saltvandsdynd	
Saltvandsdynd		44. Tørv	0—1,0
34. Tørv	0—0,9	Mergel	1,0—2,0
Mergel	0,9—2,0	Saltvandsdynd	
Saltvandsdynd		27. Tørv	0—2,0
47. Tørv	0—0,5	Mergel	2,0—2,4
Mergel	0,5—1,6	Saltvandsdynd	
Saltvandsdynd		42. Tørv	0—2,0
111. Tørv	0—2,0	Kalkblandet Dynd	2,0—3,0
Tørveblandet Mergel	2,0—3,0	43. Tørv	0—0,9
35. Tørv	0—1,0	Sand m. Skaller	0,9—3,0
Mergel	1,0—2,0	29. Tørv	0—1,3
Saltvandsdynd		Kalkblandet Dynd	1,3—2,6
94. Tørv	0—0,8	110. Tørv	0—1,8
Mergel	0,6—1,9	Sand	
Saltvandsdynd			

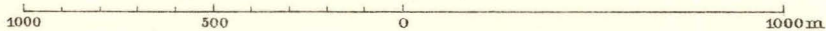


Röde Tal er Borenumre. Sorte Tal er Højdetal i Fod.

Røde Kurver er Mægtighedskurver for Mosekalk. Ækvidistance: $\frac{1}{2}$ Meter.

Sorte Kurver "	"	"	Toro	"	1	"
----------------	---	---	------	---	---	---

Maalestok 1:20 000



Tegnet og reproducet ved Generalstabens topografiske Afdeling 1919.

Til Bestemmelse af Mergelens Indhold af kulsur Kalk, er der taget følgende Prøver.

Nr.	Dybde i m.	Kulsur Kalk.	Mergellaget strækker sig ialt over ca. 110 ha. Paa omtrent 65 ha har det en Tykkelse af 1,0—1,7 m (i Gennemsnit 1,2 m) og er dækket af 0,3—1 m Overjord. Tørstoffets Indhold af kulsur Kalk er gennemsnitlig 75—80 pCt. Regnes der med Udnyttelse af Mergelen fra et Areal af 50 ha, vil der her kunne udvindes ca. 300 000 Tons kulsur Kalk. I frisk opgravet Tilstand indeholder Mergelen 50—60 pCt. Vand. Med et Vandindhold af 20 pCt. vil Mergelmængden omtrent beløbe sig til 45 000 Vognladninger à 10 Tons.
		pCt.	
1.	1,8—2,3	75,6	
47.		83,6	
78.	0,5—1,0	93,6	
	1,0—1,7	79,6	
81.	0,5—1,0	89,6	
	1,0—1,5	70,6	

Udstrækningen af Mergellaget fremgaar af Kortet Plan I, hvor der ved Hjælp af Kurver er angivet Lagets Tykkelse. Lejets Afstand fra Ryomgaard-Gjerrild Jernbane er ca. 2 km.

Gjerrild Sogn.	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Jakob Møller, Brøndstrup	M.		12,8
Gjerrild Klint	D.		54,0
	—		60,6

Gjerrild Klint bestaar hovedsagelig af stenfri Mergel. I den mellemste Del af Klinten, hvor denne er højest, udfolder den stenfri Lermergel sig som et Lag af betydelig Mægtighed og gaar — i Forhold til Klintens Højde — temmelig nær op til Overfladen. Inde i Landet træder de samme Lag af stenfri Mergel frem i flere Mergelgrave. Som Analyserne viser, har Mergelen et højt Kalkindhold. Der er let Adgang til Sporforbindelse med Jærnbanen ved Gjerrild Station, som ligger i en Afstand af 3 km fra Gjerrild Klint.

Ørum Sogn,	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Chr. Sørensen, Søjgaard	M.	0,4—2,5	8,7
Niels Bashalle, Ramten	D.	Mergelgrav.	48,6
Anton Poulsen, Dystrup	—	0,2—2,5	17,4
Jens Pedersen, Overbroen	Mosekalk	1,0—1,8	79,0
Hans Nielsen, Knie	M.	0,3—1,5	13,5
Ginnerup Sogn.			
L. Hougaard, Fannerup	M.	Mergelgrav.	20,7
	—	0,4—1,0	20,7
	—	1,0—2,3	13,6
	—	0,4—2,5	13,8
	—	0,0—2,3	15,3
	D.	Mergelgrav.	27,8
	M.	Prøve.	13,8

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Jens Friis, Fannerup Mark	M.	0,3—0,8	17,7
	—	0,3—4,3	12,0
	—	4,3—8,0	13,8
Mikkelsen, Asgaard	—	sydlige Grav	29,3
	—	nordlige Grav	13,3
Bertel Jensen, Kainsbakke	—	Mergelgrav	15,7
Jens Jørgen Jepsen, Ginnerup Kær....	Ferskvands- kalk		90,0
P. Nielsen, Skærvad	M.	2,1—5,1	10,0
Søren Nielsen, Mastrup Gaard	—	1,0—2,0	17,5
Constantia Mark	—	1,3—3,0	15,7
Kastbjerg.			
Søren Skou, Selkjær	—	0,9—2,3	16,3
Niels Brun, —	—	1,0—3,0	14,3
P. Christensen, —	—	0,3—2,3	13,8
Niels Albæk, Kastbjerg	—	0,5—2,3	19,8
P. Sørensen, —	—	1,2—2,8	16,3
	—	0,9—1,3	10,8
J. P. Pedersen, —	—	1,2—1,5	18,7
Johnsen, Kastbjerggaard	—	0,4—4,1	14,0
	—	Mergelgrav	22,3
P. Pedersen, Skindbjerg	—	0,6—2,3	20,2
	—	0,5—0,7	22,0
Søren Møller, —	—	0,3—2,3	20,0
P. Rasmussen, —	—	0,5—2,3	22,3
Forp. J. Jensen, —	—	0,2—2,0	21,6
Chr. Laursen, —	—	0,4—2,0	17,7
Jens Foght, —	—	0,4—1,0	20,5
A. Sørensen, —	—	1,8—5,0	15,5
N. Friberg, Hovdal	—	2,0—5,0	22,5
	Kalk m. Flint	5,0—	83,0
	M.	0—1,0	21,9
	Ferskvands- kalk	1,0—2,0	79,2
Veggerslev Sogn.			
P. Hansen, Veggerslev	Kalk m. Flint	0,8—2,0	55,2
	—	2,0—3,2	85,0
	M.	0,9—2,5	20,5
	D.	0,5—1,3	42,5
Voldby Sogn.			
Rudolf Sloth, Voldby	M.	1,8—2,3	25,5
	—	1,5—2,3	21,3
J. Madsen, —	—	1,4—2,5	16,3
	—	1,0—2,3	15,3
Søren Glerup —	—	Prøve fra Gaarden	76,0
	—	0,5—1,2	41,0
	—	0,6—4,2	19,3

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Jens Andersen, Voldby	M.	1,0—2,8	14,3
	—	0—2,3	14,0
Anders Pedersen, —	—	Mergelgrav	26,3
	—	—	8,7
Hammelev Sogn.			
Johnsen, Hammelevgaard	Kalk	Kalkgrav	92,5
	—	—	97,0
Grenaa Landsogn (Gammelsogn).			
Jørgen Mikkelsen, Aastrup Mark	M.	0,6—2,0	37,5
	Kalk	0,7—1,0	82,0
Chr. Fausing, — —	M.	0,4—2,3	57,6
	D.	Mergelgrav	30,8
Gl. Kalkbrud N. f. Grenaa Havn	M.	Skrænt	40,8
H. Mikkelsen, Bredstrup	D.	1,2—2,0	25,0
	M.	1,2—2,0	40,4
H. Beck Adamsen —	—	1,3—2,3	38,0
Søren M. Laursen, Aastrup	—	0,7—2,3	38,2
	—	0,8—2,0	40,2
	—	0,3—1,0	34,8
	—	Mergelgrav	29,8
Laurs Laursen, Robstrup	—	1,4—2,6	24,8
Villads Kjær, Dolmer	—	Mergelgrav	37,5
	—	0,9—2,3	19,8
Rasmus Jensen, —	—	0,9—2,3	22,5
	—	0,4—1,0	25,3
Søren Bager, —	—	0,4—2,3	19,5
	—	0,8—1,6	21,9
Grenaa Byjorder.			
Chr. Friis, Grenaa (NV. f. Grenaa)	—	Lergrav	45,5
Enslev Sogn.			
Lunøe, Djursgaard	—	0,4—2,5	22,3
	—	2,5—5,0	25,8
	—	0,9—1,2	30,3
	—	1,2—3,2	28,6
Hansen, Slemming Gaard	—	0,8—4,1	14,8
Vejlby Sogn.			
Marius Mortensen, Revn	—	1,3—3,0	10,8
	Kalk m. Flint	0,6—1,0	61,0
	—	0,4—0,9	62,6
Ernst Precht, —	—	0,5—1,0	60,0
	Kalk	1,0—1,8	52,4
P. Kejser, —	M.	0,7—1,5	40,7

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Aage Nielsen, Vejlbjy	M.	0,4—1,8	25,0
	D.	1,2—3,2	29,1
	Kalk m. Flint	0,5—2,3	44,6
S. Mortensen, Tolstrup	M.	0,3—3,2	38,9
	—	3,2—5,1	21,3
Aalsø Sogn.			
Niels Sloth, Aalsø	—	1,0—2,3	33,0
	—	1,2—4,3	25,5
Otto Bille, Johannedal	—	2,0—4,0	27,3
	—	1,2—4,3	22,3
H. Bech Adamsen, Højbjerg	—	0,3—2,3	11,8
R. Kjeldsen, —	—	1,3—1,5	14,8
	D.	5,3—6,8	30,8
H. Bech Adamsen, —	M.	1,0—4,0	20,0
P. Pedersen, Aalsrode	—	1,7—4,0	24,0
	D.	1,2—1,5	64,0
	M.	1,8—2,4	22,3
H. Adamsen, Marieløkke, Aalsrode	—	1,1—2,0	21,3
Nikolajsen, Kejsersgaard	—	1,8—2,5	8,5
	—	2,5—3,8	11,0
Martin Hansen, Tvillinggaard	—	1,7—3,4	24,3
	—	3,4—4,0	26,0
Sjørup, Dommergaard	—	2,0—3,3	22,8
	—	4,0—7,6	24,8
	—	2,3—3,5	11,0
Chr. Andersen, Mosegaard	—	1,0—3,0	18,7
	—	3,0—4,6	24,8
	—	1,0—2,3	20,8
	—	0,9—2,3	19,3
	—	Mergelgrav	24,3
Homa Sogn.			
Smidt, Ravnholt	—	1,4—2,5	22,9
	—	2,5—3,5	22,7
Frede Pedersen, Damgaard	—	1,6—4,3	19,5
Jacob Lerche, Eldrup Gaard	D.	Mergelgrav	24,1
Driftsbest. Andersen, (Trustrup) Lund .	M.	2,0—3,8	8,1
Lyngby Sogn.			
Forp. Sand, Trustrup	—	1,7—2,8	10,6
	—	2,8—4,3	11,3
Bønlykke, —	D.	3,0—3,8	8,9
	—	3,8—4,5	12,6
	—	1,7—4,0	42,3
Bülow, Petersborg	—	3,0—4,1	20,0
	—	4,1—6,0	19,8

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
C. Brandstrup, Obdrup	D.	1,6—2,9	20,0
	—	2,9—4,3	15,3
	—	0,9—4,0	10,8
Chr. Christensen, Trustrup	—	2,0—2,8	14,6
Munch, Nygaard	M.	2,4—4,3	18,0
	—	2,0—2,8	10,5
	—	1,9—3,0	17,3
	—	Mergelgrav	16,7
	—	—	21,5
Niels Pedersen, Lyngby	—	0,6—2,6	34,5
M. Holck, Allelev	—	0,4—3,2	32,1
	—	0,2—1,1	41,5
M. Jensen, —	—	0,2—0,9	38,6
S. Holck, —	—	0—2,0	41,7
	—	0,2—1,2	31,1
	—	0,1—0,8	25,8
John Johnsen, Allelev	—	0,2—3,8	36,0
M. Lund Kjeldsen, —	—	0,2—3,0	21,8
Martinus Friis, —	—	0,3—2,3	36,7
Jens Drejer, —	—	2,0—3,2	21,3
P. Petersen, Saldrup Gaard	—	0,4—2,3	34,0
	D.	1,0—2,9	25,0
	—	2,9—4,3	53,9
Albøge Sogn.			
N. Møller, Søby	M.	Mergelgrav	30,5
	—	—	35,3
O. Svendsen, Søby Gaard	—	—	29,8
	—	—	28,4
	—	0,2—2,0	25,0
Katrinesminde, Søby	—	0,5—4,3	26,3
Midt i Søby	—	Vejskraaning	23,0
Tøstrup Sogn.			
L. P. Larsen, Skiffard	—	0,8—2,8	29,5
Søren Andersens Enke, Skiffard	—	0,6—2,0	14,8
N. Vestergaard, Kovstrupgaard	D.	1,0—2,5	31,4
	M.	0,9—2,4	12,0
S. Kahr, Sivested	—	1,2—5,0	19,5
David Pallesen, Sivested	—	0,5—2,5	6,0
J. C. Molbæk, Sivested Mark	—	2,1—3,4	7,6
Nimtofte Sogn.			
J. C. Molbæk, Sivested Mark	—	1,5—3,4	25,8
Chr. Andersen, Sønderkov	—	1,5—3,0	8,7
Jens Pedersen —	—	1,8—2,5	7,4
S. Meiniche, Sjørup	—	3,0—3,4	8,4
N. P. Kolstrup, Kolstrupgaard	—	3,1—4,0	3,5
	—	3,0—3,5	3,0

	Mergelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
P. Andersen, Nimtofte	D.	4,0—6,0	18,7
Chr. Hougaard, Svendstrup	M.	1,2—2,5	7,9
J. P. Kahr, Nimtofte Møllegaard	—	1,3—2,5	6,4
Koed Sogn.			
Rasmus Brock, Koed Mark	—	1,0—3,2	16,3
Georg Christensen, Koed	—	1,6—2,5	4,8
Peter Rasmussen, —	—	1,8—2,5	11,3
Th. M. Thommassen, —	D.	0—1,0	17,5
Peter Christensen, —	M.	0,1—1,3	14,3
Søren P. Thomsen, —	—	0—1,2	11,7
Th. Thomsen, —	—	1,1—2,5	7,6
Niels Høgh, Attrup	—	0,8—1,1	5,1
Marie Magdalene Sogn.			
Fabricius, Marienhof	D.	2,8—4,2	47,2
	—	2,9—5,5	52,6
Ryomgaard Teglværksgrav	—		48,6
Skarresø Sogn.			
Rasmus Jensen, Lykkegaard	—	Mergelgrav	22,0
	M.	1,8—2,5	4,2
Niels Th. Hansen, Bassegaard	D.	1,3—3,4	25,5
Hans Jensen, Skarresø Mark	M.	2,5—4,0	36,7
Marius Hougaard, Ballegaard	—	Mergelgrav	26,2
	D.	—	37,5
P. Greve, Sandbjerggaard, Astrup	M.	1,2—3,0	11,5
	—	1,7—2,8	20,2
Rasmus Hørdum, Astrup Østergaard ..	—	0,3—3,0	21,0
Ebdrup Sogn.			
P. Pedersen, Frellinggaard	—	0,3—3,0	27,6
Kolind Sogn.			
Dalsgaard, Kolind (Bugtrup)	—	0—2,0	38,0
	—	Mergelgrav	20,5
	—	Skrænt	20,2
N. P. Kolind, Bugtrup	—	0,3—2,5	25,0
Karl Kolind, —	—	0,2—2,5	16,3
Poul Jørgensen, —	—	0,3—2,5	24,3
Hans Jørgen Jensen, Kolind	—	—	26,0
	—	0—1,0	26,5
Nødager Sogn.			
P. Mathiasen, Kjeldstrup	—	Mergelgrav	28,4
	—	0—1	31,6
	—	0—1	28,6
	—	0—1	28,6

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Rasmus Jacobsen, Kjeldstrup.....	M.	Mergelgrav	29,1
Martin Høgh, Maarup	—	0,9—3,1	18,5
	—	1,5—3,0	19,8
Rasmus Jensen, —	—		20,8
Maarup Fællesgrav —	—	1,6—3,0	12,8
Hans Jacobsen Spendrup, Nødager ...	—	2—4	25,3
	—	0,5—2,5	25,5
Marinus Nielsen, Pederstrup Mark	D.	Sandgrav	47,7
Sofus Ibsen, Pederstrup	M.	0—1	6,0
R. Zacho, —	—	Mergelgrav	24,3
Tirstrup Sogn.			
Enkefru Hee, Nøruplund	—	0,9—2,3	37,2
	—	2,0—4,3	27,8
	D.	2,0—4,0	11,8
Julius Friis, Raamose Avlsgaard.....	Mosekalk	1,9—2,1	88,0
Martin Bonde, Drammelstrup	—	0,5—1,0	71,0
	M.	1,2—1,6	8,9
Smith, Høgholm	—	0,9—2,5	20,8
	D.	1,0—2,5	10,2
Anton Hylling, Tirstrup.	—	Mergelgrav	18,3
Anton Hvitved, Tirstrup Mølle	—	2,0—3,5	14,0
Jens Jensen, Langballe Gaard	M.	0,6—2,7	5,8
Peter Talmark, Tirstrup.....	D.	0,8—2,4	24,0
	M.	0,7—3,0	14,3
Anders Mogensen, —	—	2,1—4,1	7,0
Jens Lund Kjeldsen, —	D.	1,3—4,5	17,0
Severin Møller, —	—	2,0—4,0	10,0
Otto Torup, Teglgaarden	—	1,2—3,2	16,8
	—	3,2—5,2	12,8
Sørensen, Trondhjems Gaard.....	—	1,2—2,5	13,0
Severin Møller, Tirstrup Mark	—	1,1—3,5	31,6
	M.	1,3—2,5	9,8
Anton Pedersen, Øxenmølle	—	2,4—4,4	5,5
Valdemar Gerlach, —	—	0,5—3,0	6,6
Søren Hvitved, —	Sand		3,7
Rosmos Sogn.			
Søren Therkildsen, Attrup.....	M.	2,3—4,5	29,5
M. B. Mogensen, —	—	3,8—4,1	20,8
Rasmus Brøgger, —	D.	1,7—3,5	13,8
	—	3,5—4,6	11,8
J. Nielsen, Ørupgaard.....	—	3,1—4,1	30,0
	—	0,6—3,1	32,6
Niels Hansen, Ørup	M.	0,4—2,0	28,1
P. Obsen, Møldalsgaard, Ørup	D.	0,9—2,0	28,4
Mourier Petersen, Rugaard (Kalbjerg) .	M.	2,5—2,9	23,3
(Søndersø).	Mosekalk	0,2—1,2	88,6
(Bødkerengen)	—	0,5—1,2	80,8

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Mourier Petersen, Rugaard (Teglgaard)	Paleocæn	0—2,5	65,6
(Sønderskov)	—	Skrænt	58,2
	—	—	48,0
	—	—	44,3
	—	—	55,1
	—	Boring	56,0
Hyllested Sogn.			
Mourier Petersen, Rugaard (Hyllested- marken)	M.	2,0—3,0	25,0
Martin Rasmussen, Hyllested	—	1,0—2,0	28,2
	—	2,0—3,0	27,6
Poul Sørensen, —	—	2,5—4,0	4,8
	—	2,1—4,5	7,1
Anton Madsen, Hyllested (Grathjerg) ..	—	1,0—1,3	12,3
Kirketerp, Havmøllen (Jernhatten)	Paleocæn	1,0—4,0	31,8
	—	4,0—6,0	49,0
	—	0,8—3,0	54,3
	—	0,3—1,6	36,0
Fuglslev Sogn.			
Peter Anton Rasmussen, Gravlev	M.	1,2—2,5	16,5
Niels Jensen, Fuglslev Mark	—	0,2—2,0	11,5
Draaby Sogn.			
Johannes Jensen, Handrup	—	0,5—3,5	19,0
H. J. Hansen, —	—	0,3—2,0	25,6
	—	0,4—2,0	19,5
Jens Jensen, —	—	Mergelgrav	26,0
la Cour, Skærsø	—	0,7—4,3	20,8
	—	0,5—2,3	12,5
Sivert Ring, Hesselballe	—	0,8—1,5	18,0
	—	Mergelgrav	26,0
R. D. Rasmussen, Stinesminde	—	1,3—2,2	21,0
la Cour, Frederikkesminde	—	0,6—1,8	29,8
	—	0,9—2,5	17,7
	—	0,6—1,8	17,3
Christian Møller, Holme	—	0,4—2,0	18,5
Vilhelm Høj, —	—	0—2,3	26,2
Søren Maarslet, —	Paleocæn	0—2,5	68,0
Rasmus Wester, Draaby Mark	M.	Skrænt	16,8
Rasmus Sørensen, Draaby	—	0—2,3	27,3
	—	Mergelgrav	28,4
Iver Andersen, Søgaard	—	0,3—1,0	7,4
	—	0—1,0	16,8
	—	Mergeldyng	8,4
Niels Rasmussen, Draaby Mark	—	1,5—2,5	6,0
	—	0—2,3	13,0
Martinus Mikkelsen, Draaby	—	0,6—2,3	14,3
	—	0,3—1,0	25,3

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Marinus Hansen, Draaby	M.	0,3—2,5	32,0
	—	0,8—2,4	18,0
	Saltvands- dynd	0—2,5	38,0
Claus Andersen, Boeslum	D.	0,6—1,5	37,8
	M.	0—1,7	23,0
Severin Møller, —	—	0,8—2,3	16,5
	—	0,6—1,6	18,7
H. P. Therkildsen, —	—	1,0—2,0	7,1
Rasmus Nielsen, —	—	0—2,3	7,9
	—	1,0—2,3	19,8
Anton Sørensen, —	—	0,9—1,3	12,8
	—	1,0—2,3	6,3
	Mosekalk	2,3—2,5	85,0
A. P. Sparr, —	M.	1,0—2,5	15,0
	Mosekalk	1,5—2,2	78,8
	M.	0,9—2,3	23,0
L. la Cour, Mariessminde	—	0,6—1,8	20,8
	—	0,3—3,0	6,0
A. P. Kasper, Pedersminde	—	2,0—3,0	5,8
	—	1,0—2,7	7,4
Peter Bachmann, Boeslum Mark	—	0,9—2,0	13,0
Andreas Rasmussen, — —	—	Strandskrænt	8,9
Carl Rasmussen, — —	—	Mergelgrav	9,8
	—	1,2—2,4	8,9
	—	1,0—2,2	4,2
Frederik Møller, — —	—	0,4—4,0	8,4
	—	2,0—2,5	7,6
L. la Cour, Mariendal	—	0,8—2,3	7,9
	—	0,6—2,0	11,8
	—	1,0—2,3	4,5
Søren Sørensen, Boeslum Mark	—	0,6—2,2	11,5
Æbeltoft Landsogn og Byjorder.			
L. la Cour, Mariendal	—	1,2—3,0	5,1
Jens Poulsen, Hullerne	—	2,0—2,3	12,3
	—	1,9—3,0	7,6
August Sørensen, —	—	0,9—1,5	4,2
Niels Hansen, —	—	0,3—0,5	20,0
Østergaard, Elsegaaarde	—	0,7—4,5	9,1
O. Olsen, —	—	0,3—2,0	13,8
Svendsen, —	—	1,0—2,0	15,0
	Mosekalk	0,8—1,3	90,6
	M.	1,0—4,5	10,8
Nielsen, —	—	0,7—1,8	12,5
	—	0,6—2,3	5,1
A. Hansen, —	—	2,0—4,0	5,1
	—	0,5—1,8	9,6

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Niels Olsen, Øerne	M.	1,3—4,5	13,8
Niels Karl Hansen, —	—	0,3—3,0	4,5
Christian Jensen, —	—	0,3—3,2	6,6
Andreas Axelsen, —	—	1,0—2,5	6,6
Frederik Frederiksen, Skovgaards Mark	D.	1,5—2,3	27,8
	M.	1,3—3,2	15,5
Christen Nielsen, Stenagergaard	—	1,3—2,4	10,5
	—	0,6—2,3	15,0
Marinus Bachmann, Graaholm	—	1,3—4,0	15,0
	Mosekalk		70,0
	—		79,2
Ingild Ingildsen, Surender	M.	1,6—2,9	9,8
Carl Nielsen, Skovgaarde	—	1,2—2,6	18,3
	—	0,3—3,6	42,5
	—	3,6—6,8	35,3
	—	2,0—4,0	16,5
Marinus Møller, Nyholm	—	2,2—2,5	6,9
	—	1,8—3,3	11,8
Niels Mikkelsen, Ahlgaard	—	1,3—2,8	8,4
	—	2,8—4,3	10,5
	—	0,6—1,5	14,0
Rasmus Andersen, Skovgaarde	—	1,0—3,1	11,3
Anton Sørensen, Æbeltoft Mark	—	1,5—2,4	10,0
	—	1,0—2,3	13,8
Jens Jensen, Anegaard	—	1,2—2,2	13,3
Fr. Rasmussen, Skovlyst	—	0,9—2,3	8,7
	—	0,5—2,2	10,8
	—	1,1—2,4	11,5
	—	1,0—3,2	5,5
	—	1,0—2,0	13,3
Carl Sparre, Holmen (N. f. Æbeltoft)...	—	0,6—2,3	10,2
	—	Mergelgrav	16,0
Mørke Sogn.			
Ejnar Sørensen, Ommestrup Gaard ...	Kildekalk		80,8
	D.		14,0
	—		65,6
Thorsager Sogn.			
Alfred Kristensen, Nybrogaard	Ms. ¹⁾	Mergelgrav	6,0
Jens Holst, Lykke Skovgaard	D.	0,2—2,0	19,3
Meinert Mortensen, Budalsgaard	—	0—2	24,8
	M.	0—1,5	6,0
Chr. Pedersen, Bakkegaard	D.	Mergelgrav	23,3
	—	0—2	20,8
R. Mortensens Enke, Thorsager	—	2—4	18,7
	—	4—6	21,0
	—	6—7,5	24,5
Anton Pedersen, Thorsager	D.	0,3—1,3	13,8

¹⁾ Ms. = Morænesand.

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
R. Chr. Jensen, Thorsager Mark	Ds. ¹⁾	0,4—1,4	8,4
N. P. Hedegaard, Thorsager.....	D.	0,5—1,5	18,0
Søren Nielsen, Birkebakkegd., Faarup.	M.	0—1	12,8
	D.	Prøve	18,7
	—	—	21,5
Søren Rasmussen, Faarup.....	M.	0—1	10,5
	—	0—1	13,8
	—	0—2	24,5
Karl Lange, —	D.	0—2	42,0
	—	0—1	22,3
Thorvald Rasmussen, —	M.	0—1,5	17,3
	D.	0—1,5	20,5
Ejnar Nielsen, Amdis Højgaard, Faarup	—	Grav	22,3
	M.	Mergelgrav	25,8
	—	—	12,8
S. Møller, Hovgaarden, Thorsager	—	0,2—2,0	44,6
P. S. Holst, Thorsager	—	0—2,0	27,8
P. Sørensen, —	—	0,2—2,0	31,3
S. Ebbesen Sørensen, Smogen	—	0—2,0	22,3
P. Pedersen, Nyskov	D.	0—2,0	37,8
	—	2—4	30,5
	—	0—1,2	26,2
	—	0,5—2,5	26,2
Marius Nielsen, Tinghøjgaard, Smogen .	—	0,5—2,5	29,5
	—	2,5—4,5	34,8
	—	4,5—6,5	32,8
Rasmus Andersen, Ulvedalsgaard, — .	M.	Mergelgrav	23,0
	—	—	31,6
P. L. Møller Nielsen, Bækgaard — .	—	—	31,6
	—	0—1,5	26,0
	—	1,5—2,0	22,3
N. Moesmann, Skrejrups.....	—	Mergelgrav	13,6
	—	—	18,7
Anton Nielsen, Banneslund, Skrejrups..	Ds.	Sandgrav	12,0
	—	—	5,1
N. Møller, Faarup	D.	1,2—2,2	22,3
	—	2,2—4,2	18,7
Marius Jensen, Faarup Mark	M.	Mergelgrav	23,3
	—	—	33,6
R. Feldballes Enke, —	—	0,6—2,0	21,3
	—	0,9—2,0	20,0
Marius Rasmussens Enke, Skrejrups Mark	—	0,8—2,0	15,5
H. Skøt (Følle Ladegaard) —	—	0,8—2,0	9,6
	—	1—2	10,8
Anders Petersen, Skrejrups.....	—	0—1	8,9
	Ds.	0,5—2,0	8,9
	D.	0—2,0	18,0
Sv. Jensen, —	Ds.	1—2,5	4,2
	—	Mergelgrav	10,8

¹⁾ Ds. = Diluvialsand.

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
P. Jensen, Skrejrup	M.	0,8—2,0	17,3
Anton Hald —	D.	0—1	11,5
	M.	0—1	20,8
Niels P. Møller —	—	0,5—2	18,7
	D.	0—2,0	13,6
P. Kjærs Enke —	—	0—2	14,8
Martin Legarth —	Ds.	0—1	11,5
	—	0—2	8,4
Kristen Olsen Jensen, Aakjær Gd., Smø- gen	M.	0,2—1,5	19,0
Rasmus Espensen, Smøgen	—	0—1,5	14,8
	Ms.	Prøve	8,9
	M.	—	13,3
Anders Knudsen, Melsiggaard	—	2—4	11,8
	D.	4—6	16,3
	Grus	Prøve	5,3
	D.	Mergelgrav	14,3
	Ds.	—	6,3
Karl Kristensen, Nordholt, Ellev	—	0—1	12,5
	D.	0,4—2,0	18,0
	—	Skrænt	11,3
P. Rønne, Thorsager	—	0—1	10,0
Karl Andreasen, —	Ds.	0—1,5	9,6
Martin Back, Bakkely, Rostved	M.	0—2	27,8
F. Legarth, (Rønde), —	—	0—1	18,0
	Ms.	Sandgrav	14,6
	Ds.	Mergelgrav	24,5
J. P. Sandberg, Rostved Fattiggaard	D.	Kobberhøj	11,0
	—	0—2,0	14,3
Jakob Hansen, Rostved	—	0,2—2,0	60,0
R. N. Madsen, Sølyst, Rostved	Snegledynd	Prøve	36,0
A. Grækelsen, Rostvedgaard	D.	Skrænt	15,0
Bregnet Sogn.			
M. Hedegaard, Faarkjærgaard, Følle ...	Kildekalk	0,6—1,0	67,4
Jørgen Hedegaard, Følle Mark	M.	0,8—2,0	25,5
A. P. Nielsen, —	—	0—1,5	9,1
R. Rønne, Højvang, Følle	—	0,8—1,2	18,5
	—	0,8—1,2	20,2
J. Bruus' Enke, Overgaard, Følle	D.	1,5—3,5	22,5
P. Bendixen, Følle	M.	0—2,0	13,0
Jens Olsen, Følle Højgaard	Ms.	Prøve	9,6
N. P. Nielsen, Følle	M.	0,6—1,5	17,5
Jens Sørensen, —	—	0,4—2,0	20,8
Adolph Pedersen, —	—	0,3—2,0	18,5
	—	0,3—2,0	20,2
Laurids Madsen, Karenslund, Følle	—	Mergelgrav	13,3

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk pCt.
H. Larsen, Røndegaard	D.	Mergelgrav	38,5
	—	—	11,0
	M.	—	21,3
	—	0,4—2,0	21,0
N. J. Kløve, Hannesminde, Følle ..	—	0—2,0	20,8
R. P. Godt, Følle	—	0,7—2,0	18,0
S. M. Jørgensen, Blombjerg Gaard.....	—	Mergelgrav	25,0
Chr. Møller, Kaløvig Badehotel	—	0,5—2,0	21,3
R. K. Knudsen, Følle Strandgaard.....	Grus	Grusgrav	17,0
S. Rønde, Karensminde, Følle	M.	—	20,0
	—	—	19,8
	Ds.	Sandgrav	10,6
Kalø Gods (V. f. Bregnet Kirke)	M.	0—1,2	27,6
J. Skøt, Egelund, Rønde.	D.	0,3—1,6	28,4
	M.	0,5—1,5	20,2
C. M. Knudsen, Mosbakkegaard, Rønde.	Kildekalk	øverste Del	76,4
	—	nederste Del	80,8
	D.	Mergelgrav	15,5
	M.	Skrænt	17,8
	—	Afharpning	30,0
Søren Antonsen, Kappelgaard, Rønde..	—	0—1,0	28,4
	D.	0,4—2,0	63,6
	M.	0,6—1,9	46,3
	D.	0,3—2,0	43,2
	—	0,3—1,3	59,6
	Kildekalk	0,5—1,5	87,0
P. Jensen, Oldager Gaard, Rønde	M.	0—1,2	33,8
	—	0—1,5	31,3
	Kildekalk	0,8—1,4	94,4
Peter Vamberg, Frederiksminde, Rønde	M.	0—1,0	30,8
Frederik Sørensen, Pægsbjerg, —	D.	0—2,0	51,1
Mads Madsen, Noring Skovgaard —	—	0,6—1,6	41,5
	—	0,5—1,5	50,5
Anders Knudsen Jacobsen, Bregnet Nør- regaard, Følle	M.	0,5—1,5	28,1
Kalø Gods, NV. f. Kalø.....	D.	Mergelgrav	14,6
	M.	—	26,8
	—	0—1	16,8
NV. f. Store Bavnehøj	—	0—2	33,3
NV. f. Kalø.....	Ds.	Sandgrav	7,1
	D.	0,6—1,6	54,6
Jens Kock, Bjødstrup Mark	—	0,5—2,0	21,9
P. S. Kolind, Korup	M.	Mergelgrav	14,3
	—	—	18,5
Bencta Jensens Enke, Korup	Paleoc. Merg.	0—2	73,4
	—	0—2	70,0
M. P. Rasmussen, —	—	Mergelgrav	61,6
Anton Jensen, Rishøj Gd., Korup	D.	0—1,2	33,3

Feldballe Sogn.	Mergelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Rasmus Sørensen, Essig.....	M.	Mergelgrav	26,0
Jens Legarth, —	Ds.	0—2	12,3
Niels Hvid, —	M.	Mergelgrav	12,0
Anders Bang, Taastrup	—	Lergrav	15,8
S. M. Jensen, —	Paleoc. Merg.	0—2	50,0
P. Rasmussen, Taastrup Mølle	M.	0—1	37,0
Johanne Lassen, Østergaard, Taastrup.	D.	0—2	35,5
Niels Lassen, Taastrup ..	M.	0—1	32,3
N. P. Kochs Enke, Petersminde, Taastrup	—	0,2—1,2	16,8
	—	0—1,3	17,3
Thomas Vester, Eriksminde, —	Mosekalk	Prøve	78,4
	M.	—	15,0
Niels Stæhr, Kelsig Gaard, Feldballe ..	D.	Mergelgrav	18,7
	—	—	13,6
Mikkel Mikkelsen, Blodsø Gaard, — ..	M.	Bakke	29,5
Egens Sogn.			
L. Pedersen, Egens	—	0—1,5	20,5
	—	0—1	21,3
Mads S. Madsen, Egens	—	0—1,5	23,5
	—	0—0,8	23,3
Johannes Larsen, —	—	Mergelgrav	23,0
	—	—	17,3
P. Olesen, —	—	—	35,3
Karl Nielsen, —	Mosekalk	Prøve	77,0
Laurs Laursen, —	Mosekalk	0,2—0,6	77,4
	M.	0,6—2,0	20,5
Jens N. Foged, —	Mosekalk	Prøve	55,2
S. Knudsen, —	M.	Mergelgrav	21,0
Rolsø Sogn.			
Niels Olesen, Mortenskjær.....	—	0,3—1,3	18,5
Søren Sørensen, Vrinders Strandgaard.	—	0—1,5	19,8
Jens Thomsen, Vrinders Mark.....	—	0—1,2	20,5
Jens Hansen, Vrinders	—	0,4—1,6	22,5
Anders Andersen, —	—	Skrænt	19,8
Jens Sørensen, —	D.	0,5—2,0	23,0
Johs. Sørensen, —	—	0,6—1,6	23,0
Jens Mikkelsen, —	M.	Mergelgrav	23,0
Niels Dam, Vrinders Mark	—	0—2	25,8
	—	0—1,5	18,2
P. Laursen, —	Mosekalk	Prøve	79,8
Marius Andersen, Mortenskjær	—	—	95,4
Niels Sørensen, —	D.	0,8—1,8	8,7
M. P. Nielsen, Vrinders	M.	Skrænt	8,9
	—	0—2	23,3
Otto Rytter, —	—	0,5—1,5	21,9
	—	0,4—1,4	23,5

		Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulstur Kalk. pCt.
Johs. Sørensen,	Vrinders	D.	Mergelgrav	14,0
Jens Hansen,	—	M.	—	19,5
		—	—	17,0
Anders Andersen,	—	D.	0—0,6	20,8
Jens Mikkelsen,	—	—	0—1	11,0
J. S. Schmidt,	—	—	0—1	19,5
Marius Nielsen,	—	Paleoc. Merg.	0—1,2	34,8
		D.	Mergelgrav	19,3
P. Andersens Enke,	—	Ds.	—	14,8
		D.	0—0,6	25,5
S. S. Ibsen jun.,	—	—	0,8—2,0	37,0
P. Elkjær,	—	—	0—1,5	31,6
		Ds.	0—1,0	10,0
R. Smidt, Bondegaard, Vrinders		—	Mergelgrav	4,8
Mikkel Peter Mikkelsen,	—	D.	—	25,0
		—	—	18,7
S. S. Ibsen sen.,	—	—	1—2	10,5
		—	0,6—2,0	15,5
Kristen Pedersen,	—	Kildekalk	0—1,2	70,6
		—	Prøve	76,0
Jens Høgh, (Agri)		D.	0—1	15,8

Agri Sogn.

A. Andersen,	Grønfeld	—	0—1,5	23,8
Mikkel Mikkelsen,	—	—	Mergelgrav	31,1
		M.	—	14,3
		—	Bakke	51,6
Skov Just,	—	—	Mergelgrav	17,7
H. Henriksen,	—	Snegledynd	Prøve	41,6
Chr. Laursen, Vraa		Mosekalk	—	80,8
S. H. Brandenborg, Grønfeld		—	0,4—0,8	89,8
		Snegledynd	0,8—2,0	64,0
N. Simonsen, Grønfeld		M.	0—1	22,5
		—	0—1	27,0
		—	0—1,2	20,2
N. Nygaard,	—	D.	Mergelgrav	9,6
		—	—	47,0
Marius Jørgensen,	—	Ds.	Sandgrav	29,5
Hans J. Thomsen, Basballe		Paleoc. Merg.	Bakke	50,0
		—	—	50,5
Niels S. Dam,	—	M.	0,2—1,2	21,5
K. Poulsen,	—	D.	0—1,2	10,8
		Mosekalk	0,5—1,5	77,0
P. S. Dam,	—	—	0,2—1,2	79,8
		D.	Mergelgrav	22,3
S. H. Brandenborg, Grønfeld		Mosekalk	0,4—0,8	89,6
L. Bendtsen, Vraa		—	Prøve	80,4
		M.	0,2—1,2	34,3

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Marinus Rasmussen, Vraa	M.	0—0,6	25,3
	—	0,4—1,4	20,5
Jørg. P. Mikkelsen, —	D.	Mergelgrav	39,6
	Ds.	—	19,8
J. Sørensens Enke, —	M.	—	32,0
Mikkel Rasmussen, Agri Mark	D.	0—1,5	21,9
	M.	0—1	37,2
Niels Jensen, —	Ds.	Skrænt	18,3
	M.	0,7—2,0	30,0
	Mosekalk	0,6—1,6	80,8
Ingvard Petersen, —	—	Prøve	99,0
P. J. Thuesen, Agri	D.	Mergelgrav	19,6
	—	—	7,6
Angreas Høgh, Agri Mark	Ds.	—	11,3
	—	—	14,8
Severin Sørensen, —	D.	—	32,8
Alfred Petersen, Agri Præstegaard	Ds.	—	27,6
	—	0—1	15,0
Kristian Høgh, Agri	—	Mergelgrav	9,6
	—	—	8,9
	M.	0—0,8	17,7
Knebel Sogn.			
M. P. Mikkelsen, Knebel	—	0,3—1,3	25,7
	—	1,3—2,3	18,3
J. Sørensen, —	—	0,5—2,3	20,5
Alfred Fast, —	D.	0—1	16,3
	—	0—1,5	19,3
Julius Torup, —	M.	Mergelgrav	20,0
	D.	—	19,5
	Snegledynd	Møse	55,2
	D.	Mergelgrav	21,9
Svenning Hougaard, —	Ds.	—	10,2
Alfred Høgh, Torup	D.	Mergelgrav	12,3
	—	—	6,3
	Mosekalk	Møse	96,2
	M.	0,4—2,4	32,7
	—	Prøve	40,1
Tved Sogn.			
Margrethe Nielsen, Torup	D.	Mergelgrav	6,6
Martinus Kruse, Torup Pakhuse	M.	0—2	14,6
	—	0—1,5	13,3
Marius Olsen, Torup Mark	Mosekalk	Grøft	82,4
	M.	—	13,3
Laurs Laursen, Tved	—	0—2	26,8
	Mosekalk	Prøve	69,0
Rasmus Olsen, —	D.	Skrænt	22,3
	—	—	13,8
Tved Præstegaard	—	2—4	3,2

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Marinus Laursen, Tved	M.	0,5—2,3	17,3
Laurs Nielsen, —	D.	Bakkeskraaning	15,0
Niels Nielsen Begtrup, —	—	0—0,9	27,0
	M.	0,9—1,6	14,8
Laurs Møller Nielsen, —	D.	0,3—1,3	10,2
Povl Povlsen, Langkjær, Dejgret	—	Mergelgrav	10,2
	M.	—	17,7
S. P. Jeppesen, Dejgret	D.	—	24,5
	—	—	18,7
	—	—	11,3
Jakob Laursen, Flinthøj. Dejgret	—	0—1,2	46,1
S. R. Helbos Enke, Dejgret	M.	Mergelgrav	14,6
N. R. Rønde, —	D.	—	21,5
J.P.Rasmussen Helbo, —	—	0—1,5	20,5
J. Kruse Jørgensen, —	Ds.	Mergelgrav	3,7
Anders Helbo, —	D.	Prøve	24,8
Anders Nielsen, —	—	0,5—1,5	21,4
	—	Mergelgrav	17,5
J. L. Stigsen, Dejgret Mark	—	—	19,3
Marinus Sørensen, —	—	—	18,2
R. J. Lykke, Dejgret	—	Prøve	12,3
Martinus Rasmussen, Dejgret	—	0—1,5	24,4
	—	Vandhul	29,7
A. Sørensen, Dejgret Mark	—	0—1	26,0
Niels Sørensen, —	—	Mergelgrav	9,4
	Ds.	—	5,2
	M.	0—2	20,1
R. R. Helbo, —	D.	Mergelgrav	20,5
N. A. Poulsen, Kvelstrup	Mosekalk	Grøft	89,6
Jens Jensen, Landborup	Ds.	Mergelgrav	8,8
	D.	—	24,0
M. Jørgensen, — (Blaakjær)	—	—	26,0
N. P. Jensen, — —	—	0—1	19,8
	—	0—1,5	23,8
	—	Mergelgrav	27,0
	Ds.	—	7,9
	—	—	5,1
M. Jørgensen, —	D.	—	17,7
L. Møller Jensen, Bjødstrup	—	—	14,0
	—	—	9,8
	Ds.	—	10,0
	M.	—	18,5
Laurs Jørgensen, —	D.	—	10,0
	—	—	17,9
J. P. Jensen, —	—	—	17,2
A. Pedersen, —	Ds.	—	9,8
	D.	—	22,8
Hans Jensen, —	—	Brunbjerg	12,2
	Ds.	—	12,3
	M.	Prøve	17,7

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Jakob Sørensen, Bjødstrup	M.	Prøve	14,5
	Ds.	—	7,1
	M.	—	17,3
C. Bendtsen, Eg	—	—	14,7
	—	Mergelgrav	15,2
	—	0—1,5	22,0
J. P. Sørensen, —	D.	0,3—1,3	25,4
S. Nielsen, —	M.	Prøve	13,6
J. Laursen, —	—	0—1	19,3
Lauritz Hansen, —	D.	Prøve	15,3
	—	—	8,8
Sigurd Kruse, —	M.	0,5—1,5	13,5
R. Jensen, —	Mosekalk	0—2	73,7
	—	Prøve	87,4
L. Laursen, —	D.	—	30,8
P. Laursen, —	—	0,3—1,3	16,9
Ingvard Christiansen Eg	M.	0—1	8,9
J. P. Pedersen, —	D.	0—1	16,8
J. B. Pedersen, Tillerup	—	0—1,5	18,3
	—	—	15,5
Jakob Jensen, —	—	0—1	12,8
	—	0—1	23,8
	—	1—2	13,8
L. Møller Nielsen, —	—	0—2	16,0
	M.	0,2—1,2	16,0
	Kildekalk	Prøve	78,4
Martin Sørensen, Tved	D.	0—1,5	11,8
	Ds.	0—1	5,3
Laurs Hvidkjær, Metholm	D.	Prøve	15,0
	—	0—1	17,0
	M.	Prøve	22,5
	—	—	10,8
	Mosekalk	—	85,7
Niels Kruse, Rosenvang, Tved	M.	0—2	14,3
	—	0,5—1,5	13,6
Martin Sørensen, Tved	Mosekalk	Prøve	82,7
	—	—	76,0
	Tørveblandet	—	51,6
	Mosekalk	—	75,8
Arnold Kruse, Torup	Mosekalk	—	74,4
P. Winther, —	—	—	49,3
	Tørveblandet	0—0,6	88,0
Niels Nielsen, Torup Mark	Mosekalk	0,6—0,8	19,4
	Mosekalk	do. og M.	76,4
Rasmus Nielsen, —	Mosekalk	—	7,9
Laurs Petersen, Tved Mølle	D.	0—1,5	24,8
	—	Prøve	

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
M. P. Mikkelsen, Strandhøj, Torup Mark	Mosekalk	Prøve	62,6
	D.	—	10,2
	M.	—	16,5
S. P. Nielsen, Torup Mark	—	—	12,3
Ludvig Kruse —	—	—	27,0
Marinus Møller, —	—	—	28,0
	—	—	10,0
	D.	—	13,5
Chr. Søndergaard, —	—	—	10,8
Vistoft Sogn.			
N. P. Maj, Vistoft	M.	0—1,5	20,2
M. P. Jørgensen, Vistoft	—	0—2	16,5
	—	0—1,2	15,5
O. Olsen, —	D.	0—1,5	32,3
J. Pedersen, Strands	M.	0—1	9,4
	D.	Prøve	26,0
	M.	Mergelgrav	21,5
M. Pedersen, —	—	0—0,6	21,3
	—	0—1,2	19,5
	Ds.	0—1	14,0
S. Sørensen, —	D.	0,3—1,8	29,4
R. Thyrrer, —	—	Mergelgrav	23,5
	Lerblandet		
	Mosekalk	Prøve	33,6
	D.	0—2	41,0
	—	Prøve	16,0
Kr. Nielsen, —	Ds.	0—1	8,1
	M.	Prøve	34,3
	—	—	26,0
	—	0—1,5	29,5
R. Rugaard, —	D.	Prøve	18,5
Søren Jensen, —	—	—	19,7
A. Toerslev, —	M.	0—2	31,3
	—	2—4	30,0
	D.	0—1	15,8
A. Markussen, —	Ds.	Prøve	11,3
P. Maj, —	D.	—	32,6
	M.	—	26,0
	—	—	28,6
	D.	—	17,3
M. Thomsen, —	Mosekalk	—	90,8
	M.	—	20,2
S. P. Sørensen, —	Mosekalk	—	82,4
	—	—	78,0
Dorthe Marie Høgh, Vistoft	—	—	96,2
Andreas Knudsen, Søballe Gaard	M.	—	40,4
	—	—	16,8
	—	—	18,7

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Joakim Nicholaisen, Fuglsø	M.	0—1	16,5
	—	0—1	14,8
Niels Andersen, —	—	0,5—1,5	17,7
Laurs Laursen, —	—	0—0,8	45,0
Martin Jørgensen, Begtrup	—	0,6—2,1	43,7
	—	0—1	41,0
	—	0—0,6	29,5
Jens Klausen, —	—	Prøve	23,3
	—	—	44,8
	—	—	51,8
A. Høgh, —	—	0—1,5	44,3
	—	Prøve	41,7
A. J. Høgh, Høgedal, —	—	0—1,5	35,5
	—	0—1,5	36,2
	Kildekalk	Prøve	88,6
Chr. Sørensens Enke, —	M.	0—1,5	15,0
	—	0—2	28,8
J. Th. Jørgensen, —	—	0—1	18,7
	—	Prøve	50,8
	—	—	43,7
Rasmus Rasmussen, —	—	0—1,1	39,9
	—	Prøve	46,0
	Mosekalk	—	80,8
P. Olsen, —	M.	0—1	23,3
Josias Nielsen, —	—	Prøve	33,8
Jens Høgh Thomsen, —	—	—	16,3
	—	—	9,4
	D.	0—1	20,2
S. R. Laursen, —	M.	Prøve	19,0
	D.	—	26,5
	—	—	21,5
Helgenæs.			
Karl Tvillum, Vigabet	M.	—	18,5
	—	—	17,5
	—	—	21,5
	—	—	6,0
	D.	0—1	31,3
	—	0—1	36,0
K. Vilhelmsen, Fuglvad	Ds.	Prøve	13,8
	D.	—	22,5
F. Thomsen, —	—	—	20,0
A. P. Vidkær, Borup	—	—	5,1
P. Møller, —	Ds.	—	12,8
K. Thyrre, Skovgaard, Borup	M.	—	11,0
A. P. Hansen, Borup	—	—	33,6
	Ds.	—	14,0
P. Holst, Dammen (NØ. f. Helgenæs K.)	D.	0—1	18,7
	—	0—1	15,8
M. Nielsen, Fejrups	Mosekalk	Prøve	97,0

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
R. P. Meller, Fejrup	M.	Prøve	19,0
	Ds.	—	9,1
A. Søndergaard, —	Mosekalk	—	92,0
	D.	0—1	16,0
	—	Prøve	17,7
Karl Andersen, Stødov	M.	0—1	16,5
	D.	0—1	17,5
P. Chr. Pedersen, —	Ds.	Prøve	5,8
	D.	0—2	11,5
P. Vindberg, —	—	0—1	21,3
	Ds.	Prøve	11,0
	D.	—	19,8
N. P. Duun, —	Ds.	0—2	6,6
	Paleoc. Merg.	0—2	63,6
	M.	0—2	15,8
P. Johansen, Stødov Mark	—	0—1	15,8
Anders Sørensen, Ørby	—	0—1	29,8
	—	Prøve	21,0
	—	0—1	9,1
S. P. Sørensen, —	D.	Prøve	28,1
Jakob Olsen, —	Mosekalk	—	92,5
P. Greve, —	Ds.	—	8,1
	D.	—	11,3
	M.	—	12,0
Marius Jensen, Ørby Mark	D.	0—1,2	11,0
	M.	0—2	10,0
Søren Bjerring, Esby	Ds.	Prøve	9,1
	D.	0—2	21,0
	Paleoc. Merg.	0—1,5	16,8
Jacob Nielsen, —	D.	Prøve	13,8
Rasmus Mikkelsen, —	—	0,3—2,3	27,8
J. K. Simonsen, —	M.	0,3—1,3	6,9
	—	0—1,3	11,0
Sofus Hey, —	Ds.	0,5—1,5	8,9
N. Brandenburg, —	D.	0—1	7,7
N. P. Tornbjerg, —	M.	Prøve	6,3
	D.	0—1,2	15,5
S. Thorup, —	M.	Prøve	9,4
Anton Pedersen, —	—	0—1	10,0
	D.	Prøve	22,0
Karl Kristiansen, Svanesminde	Mosekalk	0—1	88,0
S. Greve, Gravgaard	M.	0,6—2,6	8,1
M. J. Vidkær, Esby Mark	Mosekalk	Prøve	90,0
Niels Kruse, —	—	—	87,0
R. P. Duun, —	Paleoc. Merg.	—	47,2
S. Brønnum, —	D.	—	24,0
	Ds.	—	15,8
	D.	—	18,7
J. Kristiansen, Klæbjerg	—	—	8,1
	M.	—	9,1

	Mer- gelart.	Dybde i m.	Kulsur Kalk. pCt.
Chr. Nykjær, Ørby Mark	M.	Prøve	13,0
	—	—	24,5
J. K. Venshøj, —	—	—	25,0
	—	—	34,8
	—	—	13,6
Søren Chr. Bjerring, Sletterhage (Mans- bjerg)	D.	—	10,8

Muligheder for Udnyttelse af Mergelen.

Ved de Undersøgelser, hvis Resultater er gengivet i det foregaaende, har det vist sig, at der i visse Egne af Djursland optræder Mergel saa jævnt fordelt og af en saadan Beskaffenhed, at det mest nærliggende vil være en lokal Udnyttelse af Mergelen. Dette er navnlig Tilfældet i Egnene omkring Kalø Vig, paa Strækningen fra Thorsager til Helgenæs. Her er den lokale Udnyttelse af Mergelen i enhver Henseende den mest naturlige. Der findes en stor Mængde Mergelforekomster med god, ja paa sine Steder meget kalkrig Mergel, saa at det ikke af den Grund er nødvendigt at ty til Forsyning langvejsfra. Men der er — med en enkelt Undtagelse — ingen af de fundne Forekomster, som synes at indeholde saa store Mængder af Mergel, at der kan baseres en særlig stor Udnyttelse derpaa. Dertil kommer, at Terrænforholdene ikke begunstiger en Udnyttelse af Mergelen, hvortil der skal anvendes Spormateriel.

Hvad angaar Terrænvanskelighederne for Mergelforsyning i stor Stil ved Hjælp af Spor, da er disse til Stede i hele den sydlige Del af Djursland. I Egnen omkring Æbeltoft Vig, paa Æbeltoft Halvøen og noget Nord derfor kommer til denne Vanskelighed yderligere, at der kun findes forholdsvis lidt god Mergel. Her vil man derfor i højere Grad være henvist til længere Kørsel enten fra de faa gode Mergellejer, der findes, eller til Forsyning med Mergel eller Kalk, som ad Jernbane er ført til nærmeste Jærnbanestation.

I den øvrige Del af Djursland kan man af Kortet og af Listen over Mergelboringerne se, at der paa adskillige Steder findes Mergel, som fortjener at blive udnyttet, men ogsaa her synes det næsten overalt at gælde, at Udnyttelsen kun kan blive af lokal Natur, da Lejerne er for smaa til Udnyttelse i stor Stil. For den største Del af Omraadet maa Forsyning ske ved Transport med Jernbane eller ved selvstændigt Spormateriel.

De Mergellejer i Djursland, som kan danne Grundlag for en Ud-

nyttelse af Mergel i stor Stil er kun faa. I det nordlige Djursland er der Hemmed Kær og et Omraade ved Gjerrild Klint. I den sydlige Del af Djursland er der et Omraade omkring Korup, samt to Partier Nordøst for Draaby, nemlig ved Jærnhatten og Syd for Holme.

De to første Steder er nærmere omtalt paa Side 19. Beliggenheden af Mergelomraadet i Hemmed Kær fremgaar yderligere af et særskilt Kort, Tavle I, hvor Mergellagets Tykkelse er angivet med Kurver. Den Del, der ligger bedst for Udnyttelse, er den, der findes paa den østlige Side af Treaa. Den hører til et Antal af noget over 10 Englodder. Ved Hjælp af faste Spor fra Hemmed Kær til Ryomgaard — Gjerrild Jærnbane 2 km sydligere samt fra Gjerrild Mergelomraade til Gjerrild Station, og ved Videreførsel ad de private Baner og Statsbanerne kunde en stor Del af Djursland blive forsynet med Mergel.

Af de øvrige Mergelforekomster maa navnlig fremhæves den ved Korup (Side 6 og 31). Den Mergelmængde, her findes, er ikke nærmere undersøgt, men der er paa Forhaand Grund til at antage, at den er ret betydelig. Mod Nord og mod Øst derfra er der et stort Omraade, bestaaende af sandede, kalkfattige Jorder, som ligger godt for at kunne forsynes med Mergel ad bevægelige Spor fra Mergellejet.

Ved Jærnhatten og Holme igesom ogsaa i Kystskrænten Sydøst for Rugaard findes der kalkrige Mergellag af samme Art som dem ved Korup. Udnyttelse i stor Stil er dog her langt vanskeligere, da Terrænets Ujævnheder vanskeliggør Anlæg af Spor i denne Del af Djursland.

De Undersøgelser, der er udført over Kalktrangen i Djursland, har godtgjort, at denne er meget betydelig. I visse af Egnene har den endog vist sig at være særdeles stor og det ogsaa i saadanne Egne, hvor Adgangen til Forsyning med Mergel ikke er vanskelig. Der er derfor god Grund til at fremhæve Betydningen af, at Mergling finder Sted, og maaske ikke mindst, at de smaa Mergellejer udnyttes, hvad enten det gøres af Enkeltmand, eller det sker ved, at flere tager Op-gaven op i Fællesskab.

